

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1980

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
246

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1080

Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῆς περὶ τῶν προσόδων τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως Νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Υψηστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσταμεν:

Ἄρθρον 1.

Δικαίωμα χρήσεως βοσκῶν.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ἀπὸ 24—9/20. 10.1958 β. δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαχίον καίμενον νόμου τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἐκαστος δημότης δικαιούται ὅπως βόσκη ἐντὸς τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκησίμων τόπων:

α) Δωρεάν τέσσαρα (4) μεγάλα καὶ δέκα (10) μικρὰ ζῶα (πρόβατα, αἴγες).

β) Ἐπὶ καταβολῇ ἐτησίου δικαίωματος, προσδιοριζομένου κατὰ κεφαλὴν ζώου δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, διὰ τὰ κατεχόμενα πέρα τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ ζῶα.

Τὸ δικαίωμα βοσκῆς δὲν δύναται νὰ ὁριθῇ κατώτερον τῶν βραχυῶν ὀκτώ (8) καὶ ἀνώτερον τῶν δέκα ἑξ (16) δι' ἑκαττον μικρῶν ζῶων, οὐδὲ κατώτερον τῶν βραχυῶν δέκα ἑξ (16) καὶ ἀνώτερον τῶν τριάκοντα δύο (32), δι' ἑκαττον μεγάλων ζῶων. Διὰ τὰ θηλάζοντα μεγάλα ζῶα μέχρις ἑξ μη-

νών και τὰ δηλᾶζοντα μικρὰ μέχρι τριῶν μηνῶν, δὲν ὀφείλεται δικαίωμα βοσκῆς. Τὸ δικαίωμα βοσκῆς ὀφείλεται εἰς τὸ ἀνέριον ἀσχέτως τῆς χρονικῆς διαρκείας τῆς χρήσεως τῆς βοσκῆς, ἐπιβάλλεται δὲ καὶ εἰς περιπτώσεις ὑπάρξεως θαλασσιωμένου βοσκοτόπου. Κύριοι ἢ καὶ οἰονδήποτε τρόπον κάτοχοι βοσκηρίμων τόπων συνολικῶς μεγαλύτερων τῶν πεντακοσίων (500) στρεμμάτων, δὲν δικαιούνται χρήσεως τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκηρίμων τόπων».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος προστίθεται παράγραφος 8, ἔχουσα οὕτω:

«8. Ἢ ἔκτασις ἢ ὁποία ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων δημότου, εἰς τὸν ὁποῖον παρέχεται τὸ δικαίωμα βοσκῆς ἐντὸς τῆς συνολικῆς βοσκηρίμου ἐκτάσεως τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, συνυπολογίζεται κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνολικῆς χρησιμοποιομένης ὑπ' αὐτοῦ γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς ἐκτάσεως. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Γεωργίας καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, προστίθεται τρίτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν βοσκηρίμων τόπων, τὸ δικαίωμα βοσκῆς ὀρίζεται πῶς ἔχον καὶ πάντως οὐχὶ πέρα τοῦ τετραπλασίου τοῦ καθορισθέντος διὰ τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου ὅσοντα ζῶα τῶν δημοτῶν καὶ ἐτεροδημοτῶν».

4. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, αντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ διαπίστωσις τῆς αὐθαίρετου βοσκῆς γίνεται ὑπὸ ὀργάνων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἢ τῆς ἀγροφυλακῆς ἢ τῆς βασικῆς ὑπηρεσίας, ὃ δὲ καθορισμὸς τοῦ καταβλητέου δικαιώματος ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου. Ὡς αὐθαίρετος βοσκὴ δὲν θεωρεῖται ἡ βοσκὴ ζώων ὀδηγουμένων εἰς θερινὰς ἢ χειμερινὰς βοσκὰς, ἐφ' ὅσον ἡ παραμονὴ αὐτῶν εἰς τὴν περιφέρειαν δήμου ἢ κοινότητος δὲν παρατείνεται πέρα τῶν τεσσαράκοντα ὡκτω (48) ὥρων».

5. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 9 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 11 τοῦ ν. δ/τος 216/1973 «περὶ διαχειρίσεως καὶ θαλασσιώσεως τῶν βοσκοτόπων» δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκηρίμων τόπων.

Ἄρθρον 2.

Δικαίωμα ἐπὶ ἐμπορίας ποσίων ἱματικῶν ἢ μὴ ὑδάτων.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, ὡς ἰσχύει, αντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 12.

Δικαίωμα ἐπὶ ἐμπορίας ποσίων ἱματικῶν ἢ μὴ ὑδάτων.

1. Ἡ ἐμπορία ποσίων ἱματικῶν ἢ μὴ ὑδάτων ἀνηκόντων εἰς δήμους ἢ κοινότητες διατιθεμένων εἴτε ἐν φυσικῇ καταστάσει, εἴτε δι' ἀναμίξεως αὐτῶν μετὰ χημικῶν ἢ ἄλλων οὐσιῶν ἢ χυμῶν καὶ ὑφ' οἰονδήποτε ὀνομασίαν, καταστάσιν καὶ συσκευασίαν, ἐπιτρέπεται, μετὰ προηγουμένην γνώμην τοῦ προϋπαρξάντος τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ περὶ τῆς καταλλήλότητος τοῦ ὑδάτος, μόνον κατόπιν ἀδείας, χορηγουμένης αὐτῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, εἰς τὴν ὁποῖαν προσδιορίζεται καὶ ἡ χρονικὴ διάρκεια τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

2. Εἰς περιπτώσιν ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεως, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζεται ἡ ἐλάχιστη ποσότης ὑδάτος διὰ τὴν ὁποῖαν ὡς κατεβάλλεται τὸ ἀνάλογον δικαίωμα, ἀνεξαρτήτως τῆς λήψεως ἢ μὴ τῆς ποσότητος ταύτης, ὃ χρόνος καταβολῆς τούτου καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι, πρὸς διασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος καὶ τοῦ καταναλωτικοῦ κοινού.

3. Ὁ τυγχάνων τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀδείας ὑποχρεοῦται: α) Νὰ τηρῇ τοὺς κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις ὅρους τοὺς διασφαλίζοντας τὴν γνησιότητα καὶ ὑγιεινὴν κατάστασιν τῶν ὑδάτων, β) νὰ καταβάλλῃ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος δικαίωμα ὀριζόμενον εἰς 0,30 δραχμὰς ἀνὰ λίτρον ὑδάτος μειούμενον εἰς 0,20 δραχμὰς ὅταν γίνεται πρόμισξις τούτου μετὰ χυμῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 19 τοῦ παρόντος β. δ/τος δικαιώματος ὑδρεύσεως καὶ γ) νὰ ἐκδίδῃ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ π. δ/τος 99/1977 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» ὀριζόμενον δελτίον ἀποστολῆς, εἰς τριπλὸν, τὸ ἐν ἀντίτυπον τοῦ ὁποῖου συνοδεύει τὸ μεταφερόμενον ὕδωρ μέχρι τοῦ τόπου προορισμοῦ καὶ παραδίδεται εἰς τὸν παραλήπτην, τὸ ἕτερον ἀποστέλλεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του εἰς τὸν οἰκεῖον δήμον ἢ κοινότητα καὶ τὸ τρίτον παραμένει εἰς τὸν στέλεχος. Τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν ληφθεῖσαν ποσότητα ὑδάτος ποσὸν τοῦ δικαιώματος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ υποχρέου εἰς τὸ οἰκεῖον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ταμεῖον ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ ὑδάτος μηνός, ἀποστέλλομένου ἄρα ὑπὸ τούτου εἰς τὸν δήμον ἢ τὴν κοινότητα τοῦ σχετικοῦ γραμματεῖου εἰσπράξεως. Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς ἢ ἐλλειπῶς ἢ ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ δικαιώματος καταλογίζεται εἰς ἔαρος τοῦ υποχρέου, δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, τὸ ἀναλογικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς ληφθείσης ποσότητος ὑδάτος μετὰ ἰσοπόσου προστίμου. Ἡ δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἀρχὴ δικαιούται εἰς ἔλεγχον τῆς κωνομικῆς ἐκδόσεως τῶν δελτίων ἀποστολῆς καὶ ἀποδόσεως τοῦ τέλους. Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δικαίωμα δύναται νὰ αὐξάνεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Ἐμπορίας δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου τιμωρεῖται διὰ πεινῆς φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων. Ἐπὶ τελεσιδικίου καταδίκης τοῦ τυγχόντος ἀδείας, τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον δικαιούται εἰς ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας.

5. Δι' οἰονδήποτε παράβασιν τῶν διὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 ἀποφάσεως ὀριζόμενων ὅρων, ἐξαιρουμένην ὑπὸ τῶν ὁργάνων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, τὸ συμβούλιον δι' ἡττολογημένης ἀποφάσεώς του, ἐλεγχομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, δύναται νὰ προβάλῃ εἰς ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεώς του ταύτης.

6. Ὅστις, ἄνευ ἀδείας, προβαίνει εἰς ἐμπορίαν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ὑδάτων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν, καταλογιζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου εἰς ἔαρος αὐτοῦ τοῦ ἀναλογούντος δικαιώματος ἐπὶ τῆς ληφθείσης ποσότητος ὑδάτος μετὰ ἰσοπόσου προστίμου.

7. Εἰς ἐξαίρετικὰς περιπτώσεις, ἐκτιμωμένους ὑπὸ τοῦ συμβουλίου καὶ μετ' ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου, δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον τῇ αἰτήσεϊ του καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 3 δικαιώματος, ἀδεία μεταφορᾶς ποσίου ὑδάτος, ἀποκλειστικῶς ὅμως διατιθεμένου δι' ὕδρευσιν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ διάθεσις τούτου, εἰς τοὺς κατοίκους τῆς κοινότητος ὡς γίνεται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τιμῆματος, ὀριζόμενου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀγορανομικῆς ἀρχῆς καὶ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ἐπιτοῦ, ἐφ' ὅσον τηροῦνται οἱ ἀπαραίτητοι ὅροι ὑγιεινῆς, κατὰ ἐξαιρέσιν τῆς ἀρμοδίας ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ἀνεκτεταμένην ἀνὰ τριάκοντα ἡμέρας, μερίμνη τοῦ ἀειούχου.

8. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἁρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἡδὴ ἰσχυουσῶν συμβάσεων μισθώσεως τοῦ δικαιώματος ἐμπορίας ποσίων ἱματικῶν ἢ μὴ ὑδάτων ἢ χορηγήσεως ἀδείας ἐμπορίας τούτων. Ἐπίσης εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἁρθρου ὑπόκειται καὶ τὰ ἐξαχόμενα

πρὸς κατανάλωσιν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιχειρήσεως ὕδα-
τα, ἔσται: συμβάσεων μεθυστικῆς ἢ ἀδείων ἐμπορίας).

Ἄρθρον 8.

Τέλος χρήσεως πεζοδρομίων, πλατειῶν καὶ
λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀνωτέρω δ. δ/τος, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθί-
σταιται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 13.

Τέλος χρήσεως πεζοδρομίων, πλατειῶν καὶ λοιπῶν
κοινοχρήστων χώρων.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ, ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος, ἐπιβολὴ τέ-
λους εἰς ἔαρος τῶν χρησιμοποιούντων διαρκῶς ἢ προσωρινῶς
πεζοδρόμια, ὁδούς, πλατείας καὶ ἐν γένει κοινοχρήστους χώ-
ρους καὶ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν. Ὡς κοινοχρήστους χώρους διὰ
τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νοεῖται καὶ τὸ
δάπεδον χώρων μετὰ τῆς θέσεως τῶν προσόψεων τῶν ἰσο-
γείων τῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν ἐγκατεστημένων οἰκοδομικῶν
γραμμῶν (στοὰ καὶ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν ὡς καὶ ἀποτυπώσεις
γωνιῶν οἰκοδομικῶν τετραγώνων), ἀποτελούντων τῶν χώρων
τούτων προσεκτάσεις πεζοδρομίων καὶ ἀφαιρέσεων εἰς κοινὴν
χρήσιν.

2. Τὰ τμήματα τῶν κοινοχρήστων χώρων, τῶν ὁποίων ἐπι-
τρέπεται ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως, καθορίζονται δι' ἀπο-
φάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου. Εἰς δήμους
πληθυσμῶ ὀν τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) ἡ ἀπόφασις τοῦ
συμβουλίου δημοσιεύεται ἀπαξ εἰς μίαν ἢ δύο ἐφημερίδας τῆς
πόλεως ἢ τοῦ νομοῦ. Προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν δήμων
καὶ τῶν κοινοτήτων ἡ ἀπόφασις δημοσιεύεται διὰ τοιχοκολλη-
σεως εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ καταστή-
ματος.

3. α. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τέλος ὁρίζεται ἐτήσιον
δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου κατὰ
τετραγωνικὸν μέτρον, ἀνεξαρτήτως χρόνου χρήσεως καὶ ἀνα-
λόγως τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως ἢ χωρίου εἰς τὴν ὁποίαν
κεῖται ὁ χρησιμοποιούμενος χώρος. Ἐπὶ χρησιμοποίησεως
τῶν ἀνωτέρω χώρων ὡς προδήκτες καταστήματος, τὸ τέ-
λος ὁρίζεται εἰς τὸ διπλάσιον.

β. Ἐπὶ καταλήψεως πεζοδρομίου ἢ ὁδοῦ ὑπὸ ἀνοικοδο-
μούντος, τὸ τέλος ὁρίζεται κατὰ ζώνας, δι' ἀποφάσεως τοῦ
συμβουλίου, ἀπὸ δραχμᾶς 10 ἕως 200 κατὰ τετραγωνικὸν
μέτρον μηνιαίως. Διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους τούτου εὐ-
δύνονται εἰς ὁλόκληρον ὁ λαθὼν τὴν ἀδειαν, ὡς καὶ ὁ ἰδιο-
κτήτης τοῦ ἀκινήτου.

γ. Ἐπὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως, τὸ τέλος ὁρίζεται δι'
ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου συμβουλίου.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὸ ἀναλογούν τέλος καταβάλλεται
ἐξ ὁλοκληροῦ πρὸ τῆς παραδόσεως τῆς ἀδείας χρήσεως, εἰς
τὸ οἰκείον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ταμεῖον. ἀναγραφόμενου
ἐπ' αὐτῆς τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ γραμματίου εἰσπράξεως. Ἡ εἰσπρα-
ξίς ἐνεργεῖται κατόπιν σχετικοῦ σημειώματος τοῦ δικαιοῦ-
χου δήμου ἢ κοινότητος.

4. Ἡ χρῆσις τῶν πλατειῶν διατίθεται εἰς τοὺς ἐκμεταλ-
λευμένους τὰ περὶ αὐτὰς καφενεῖα, ζαχαροπλαστεία, ἐστια-
τόρια, παρεμφερεῖς ἐπιχειρήσεις καὶ καταστήματα, κατὰ τὰ
δι' ἀποφάσεως τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ἐιδικώ-
τερον ὁριζόμενα. Ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως
συνεχομένου κοινοχρήστου χώρου, ἐφ' ὅσον δὲν θίγονται δι-
καιώματα ἐτέρου δικαιουμένου τῆς χρήσεως τούτου. ἐὰν ὅμως
οἱ δικαιούμενοι χρήσεως αὐτοῦ εἶναι πλείονες τοῦ ἑνός, ἡ
χρῆσις τοῦ συνεχομένου τούτου χώρου παραχωρεῖται ἀναλόγως
τῶν προσόψεων τῶν καταστημάτων αὐτῶν ἢ ἀναλόγως ἄλ-
λων κριτηρίων (τοπιῶν, τουριστικῶν, κυκλοφοριακῶν,
πρασίνου κλπ.). Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ὁ κατὰ χρῆσιν

παραχωρούμενος χώρος ἐπιτρέπεται νὰ ἐπικτείνεται καὶ εἰς
πεζοδρόμιον παρακειμένου καταστήματος ἢ κατοικίας, εἰμὴ
μόνον τῇ ἐγγράφῳ συγκαταθέντι τοῦ χρησιμοποιούντος ἡ κα-
τέχοντος τὰ ἀκίνητα αὐτῶν.

5. Προκειμένου περὶ πλατειῶν ἔνθα προβάλλονται κατα-
στήματα χρησιμοποιούμενα ὡς καφενεῖα, ἐστιατόρια, ζαχαρο-
πλαστεία ἢ παρεμφερεῖς ἐπιχειρήσεις, εἰς ἑκάστον ἐκμεταλ-
λευτὴν τούτων παραχωρεῖται ἀναλόγως τῆς προσόψεως τοῦ
καταστήματος αὐτοῦ ἡ χρῆσις τοῦ ἐβδομήκοντα τοῖς ἑκατὸν
(70%) τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν προβολὴν τοῦ χώρου. τὸ
ὑπόλοιπον δὲ τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν (30%) τοῦ χώρου, δια-
τίθεται ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος εἰς τοὺς
αὐτοὺς ἐκμεταλλευτὰς ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ δὲν
παρακωλύεται οὐσιωδῶς ἡ ἐλευθέρα χρῆσις αὐτοῦ. Ἐν περι-
πτώσει μὴ χρησιμοποίησεως ὑπὸ δικαιουμένου τοῦ ἀναλογοῦ-
τος αὐτῷ κοινοχρήστου χώρου τῆς πλατείας, ἡ χρῆσις τοῦ
χώρου τούτου δύναται νὰ παραχωρηθῇ ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς
κοινότητος εἰς ἐκμεταλλευτὰς συνεχόμενων μετ' αὐτοῦ κατα-
στημάτων, ἀναλόγως τῆς προσόψεως τῶν.

6. (1) προτιθέμενος νὰ χρησιμοποίησιν τοὺς κατὰ τὰς προη-
γουμένας παραγράφους κοινοχρήστους χώρους ἢ τὸ ὑπέδαφος
αὐτῶν ὑποβάλλει, πρὸ τῆς χρήσεως, σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸν
οἰκείον δήμον ἢ κοινότητα. Εἰς τὴν αἴτησιν ἀναγράφονται:
α) τὸ ὀνοματεπώνυμον ἢ ἡ ἐπωνυμία τοῦ αἰτούντος, τὸ εἶδος
καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως καὶ β) ἡ θέ-
σις, ἡ ἔκτασις καὶ τὸ εἶδος τοῦ αἰτουμένου πρὸς χρῆσιν χώ-
ρου, ὡς καὶ ἡ χρονικὴ διάρκεια δι' ἣν αἰτεῖται ἡ παρα-
χώρησις τῆς χρήσεως αὐτοῦ. Προκειμένης χορηγήσεως τῆς
ἀδείας χρήσεως, ἡ ἀτυνομικὴ ἀρχὴ ἐντὸς προθεσμίας δέκα
πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ σχετικοῦ ἐρω-
τήματος τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, γνωματεύει ἐὰν ὑφί-
στανται λόγοι ἀσφαλείας τῆς κυκλοφορίας πεζῶν ἢ τροχο-
φόρων ἐπιβάλλοντες τὴν μὴ χορηγήσιν τῆς αἰτουμένης ἀδείας,
ὅποτε δὲν χορηγεῖται αὕτη. Περαιχομένης ἀπράκτου τῆς προ-
θεσμίας ταύτης, ἡ ἀδεία χορηγεῖται καὶ ἂνε γνωματεύσεως
τῆς ἀτυνομικῆς ἀρχῆς.

7. Χορηγηθεῖσα ἀδεία χρήσεως τῶν κατὰ τὰς προηγουμέ-
νας παραγράφους χώρων ἀνακληθεῖται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ
δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ
τῆς ἐγγράφου εἰσποιήσεως τοῦ ὑπὸ τῆς ἀτυνομικῆς ἀρχῆς,
ὅτι συντρέχουν λόγοι ἀσφαλείας τῆς κυκλοφορίας πεζῶν ἢ
ὀχημάτων ἢ ἐνεκα ληφθέντων μέτρων παρὰ δημοσίας, δημο-
τικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς. Ἡ τοιαύτη ἀνάκλησις συνεπά-
γεται ἐπιστροφὴν μόνον τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ τέλους τοῦ
ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν χρονικὴν περίοδον διὰ τὴν ὁποίαν
ἀνακλήθη ἡ χορηγηθεῖσα ἀδεία, καθοριζόμενου δι' ἀποφάσεως
τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

8. Ἐπὶ αὐθαρέτου χρήσεως κοινοχρήστων χώρων τῶν
ὁποίων ἔχει ἐπιτραπὴ ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως, καταλο-
γίζεται εἰς ἔαρος τοῦ υποχρέου δι' ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου
ἢ προέδρου τῆς κοινότητος, πλὴν τοῦ ἀναλογοῦντος τέλους,
τὸ διαστήμα τῆς αὐθαρέτου χρήσεως. Δι' ὁμοίως ἀποφάσεως
ἐπιβάλλεται πρὸς τὸν εἰς ἔαρος τοῦ αὐθαρέτως ποιοῦμένου
χρήσιν χώρου, τοῦ ὁποίου ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως δὲν
ἐπιτρέπεται ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ μεγαλύτερου κατὰ μ2
ἐπιτρέπεται ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ μικροτέρου κατὰ μ2
συμ-
ποσ τοῦ καθορισθέντος διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου συμ-
βουλίου, προκειμένου περὶ χώρων τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ
παραχώρησις τῆς χρήσεως. Ἡ διαπίστωσις τῆς αὐθαρέτου
χρήσεως ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἢ τῆς
ἀτυνομικῆς ἀρχῆς.

9. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου, οἱ
χρησιμοποιούντες κοινοχρήστους χώρους δήμων καὶ κοινοτή-
των ἢ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν θυνάμει ἐιδικῆς διατάξεως νόμου
ἢ συμβάσεως μετὰ τοῦ δημοσίου κυρωθεῖσης διὰ νόμου, εἰς
ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων γίνεται χρῆσις τῶν ὡς ἂνω δημοτικῶν
καὶ κοινοτικῶν χώρων, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τῶν διατάξεων τού-
των προβλέπεται ἀπαλλογή ἐκ τοῦ τέλους τούτου.

Άρθρον 4.

Τέλος καθαριότητας.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 21 του ανωτέρου β. δ/τος αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος παρεχομένης ὑπηρεσίας καθαριότητος τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων ἐν γένει χώρων, τῆς περισυλλογῆς, ἀποκομιδῆς καὶ διαθέσεως ἀπορριμμάτων, ὡς καὶ τῆς κατασκευῆς καὶ λειτουργίας κοινοχρήστων ἀφροδευτηρίων, ἐπιβάλλεται τέλος ὀριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου».

Άρθρον 5.

Υπολογισμός τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ άρθρου 1 τοῦ νόμου 25/1975 «περὶ υπολογισμοῦ καὶ τρόπου εἰσπράξεως δημοτικῶν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων» προστεθεῖσα διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ νόμου 429/1976 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου 25/1975», αντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Δι' ἐστεγασμένους χώρους ἄλλης χρήσεως, τὸ ἐμβαδὸν ἄνω τῶν χιλίων (1.000) τετραγωνικῶν μέτρων καὶ μέχρις ἐμβαδοῦ ἑξ ἑξακτον (6.000) τετραγωνικῶν μέτρων δύναται νὰ ὁρισθῇ μειωμένον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου. λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν καθαριότητος καὶ τοῦ πράγματι ἐξυπηρετουμένου ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος χώρου. Διὰ τὸ πέρα τῶν ἑξ ἑξακτον (6.000) τετρ. μέτρων ἐμβαδόν, ὁ συντελεστὴς τοῦ τέλους δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ μεγαλύτερος τοῦ ἐξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%) τοῦ ὁρισθέντος δι' ἐστεγασμένους χώρους μέχρι χιλίων (1.000) τετραγωνικῶν μέτρων.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δύναται νὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μὴ ἐστεγασμένων χώρων, περὶ ὧν ἡ παρ. 2 τοῦ άρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου, μέχρις ἐμβαδοῦ ἑξ ἑξακτον (6.000) τετρ. μέτρων. Δι' ἐμβαδὸν πέρα τῶν ἑξ ἑξακτον (6.000) τετρ. μέτρων δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ συντελεστὴς μεγαλύτερος τοῦ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) τοῦ ὁρισθέντος διὰ τὰ χίλια (1.000) πρῶτα τετραγωνικά μέτρα μὴ ἐστεγασμένου χώρου».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον προστίθεται παράγραφος 10 ἔχουσα οὕτω:

«10. Ὁ συντελεστὴς τῶν τελῶν καθαριότητος ἐστεγασμένων ἢ μὴ χώρων ἀναγνωρίζομένων κατὰ τὰς ἱσχυούσας ἐκάστοτε διατάξεις ὡς Ἐλευθέρων Τελωνειακῶν Συγκροτημάτων, δὲν δύναται νὰ ὀρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981 εἰς ποσοστὸν μεγαλύτερον τοῦ πενήντη τοῖς ἑκατὸν (50%) τοῦ ὁρισθέντος συντελεστοῦ διὰ τοὺς ἀντιστοίχους χώρους ἄνω τῶν ἑξ ἑξακτον (6.000) τετραγωνικῶν μέτρων.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος άρθρου ἀρχαίει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981.

Άρθρον 6.

Τέλος διαμονῆς παρεπιδημούντων.

1. Τό, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. 339/1976 «περὶ ἐπιβολῆς ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων τέλους διαμονῆς παρεπιδημούντων, ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν καὶ ἐπὶ τῶν λουομένων εἰς φυσικὰς ἱαματικὰς πηγὰς», ὡς αὐταὶ ἀντικαταστάθησαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν. 658/1977 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν ἀφροδευτῶν εἰς τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις τῆς χώρας», ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων προβλεπόμενον τέλος διαμονῆς παρεπιδημούντων ὀρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1982 εἰς ποσοστὸν τέσσαρα καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4.5%) ἐπὶ τοῦ μισθώματος κλίνης διὰ τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις πάσης λειτουργικῆς μορφῆς (ξενοδοχείων, MOTELS, BUNGALOWS. ξενώνων καὶ ἐπιπλωμένων διαμερισμάτων) καὶ πάσης κατηγορίας.

10. Ἐπὶ κοινοχρήστων χώρων μὴ εὐρισκόμενων πρὸς καταστημάτων ἢ εἰς τὴν προβολὴν αὐτῶν, ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον δὲν ἀναιρεῖται ἐξ ὁλοκλήρου ἡ ιδιότης τοῦ κοινοχρήστου, ἀπαιτεῖται δὲ πάντοτε διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν ἡ διενέργεια δημοπρασίας, τηρουμένων τῶν ἐκάστοτε διατάξεων περὶ ὧν διενεργίας δημοπρασίας δι' ἐκμίσθωσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀκινήτων.

11. Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος χορηγεῖ τὴν ἄδειαν χρήσεως κοινοχρήστου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ χώρου, μὴ θυμαμένην νὰ ἐξῇκενίται πέραν τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους διὰ τὰς περ. α' καὶ γ' τῆς παρ. 3, εἰς τὴν ὁποίαν ὀρίζεται ἡ τοποθεσία καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ παραχωρούμενου κατὰ χρῆσιν χώρου, τὸ εἶδος καὶ ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως, ὡς καὶ τὸ τέλος, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3.

12. Ἡ χορηγηθεῖσα ἄδεια χρήσεως κοινοχρήστου χώρου δύναται νὰ ἀνανεῶται τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος, μὴ ἀπαιτουμένης ἐκ νέου γνώμης τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

13. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παρ. 6 τοῦ παρόντος άρθρου, ἄδεια τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν χρῆσιν κοινοχρήστων χώρων ἐν γένει παρὰ σταθμῶν ὑπαιθρίων μικροπωλητῶν. Εἰς τὴν ἄδειαν ἡ ὁποία κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος εἰς τὴν οἰκίαν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ὀρίζεται ἡ θέσις, τὸ εἶδος χρήσεως, ὁ χρόνος διαρκείας, τὸ καταβλητέον τέλος καὶ γίνεται ἐν αὐτῇ μνεία πάσης ὑποδείξεως ἐξυπηρετούσης αἰσθητικῶς καὶ τουριστικῶς τὴν πόλιν. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐλέγχει τὴν ἄνευ ἁδείας ἢ κατ' ὑπέρβασιν τῆς χορηγηθείσης τοιαύτης ἐγκατάστασιν τῶν πάσης φύσεως μικροπωλητῶν.

14. Οὐδεμία ἄλλη ἀρχὴ ἢ νομικὸν πρόσωπον ἢ ἱδρυμα ἔχει ἀρμοδιότητα νὰ ἐκδίδῃ ἁδείας χρήσεως πεζοδρομίων, ὁδῶν, πλατειῶν, ἀλσῶν ἀνηκόντων εἰς δήμους ἢ κοινότητας ἢ παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς πρὸς ἐκμετάλλευσιν, στοῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων ἐν γένει, πλὴν τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

15. Ὁ ἄνευ ἁδείας ποιούμενος χρῆσιν τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον κοινοχρήστων χώρων, τιμωρεῖται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ άρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν τιμωρεῖται καὶ ὁ κατ' ὑπέρβασιν τῆς χορηγηθείσης αὐτῷ ἁδείας ποιούμενος χρῆσιν τῶν αὐτῶν χώρων, ὡς καὶ ὁ χορηγῶν ἄδειαν χρήσεως τῶν χώρων τούτων, κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ, εἴτε αὐτεπαγγέλτως ἐπιλαμβανομένη εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος, ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν ἄνευ ἁδείας χρῆσιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται χώρων. Ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν αὐθαίρετως τοποθετουμένων ἀντικειμένων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων πρὸς τοῦτο, κατόπιν ἐντολῆς πρὸς αὐτοὺς τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ ἐν ἀρνήσει αὐτῶν ὑπὸ ὁργάνων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, τῇ συνδρομῇ τῆς τελευταίας ταύτης.

16. Ἐὰν ὁ τυχὼν ἁδείας χρήσεως πεζοδρομίων, πλατειῶν καὶ ἐν γένει κοινοχρήστων χώρων ἢ τοῦ ὑπεδάφους αὐτῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου, στερηθῇ τῆς χρήσεως ταύτης ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἕνεκα μέτρων ληφθέντων παρὰ δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν, δικαιούται εἰς ἐπιστροφὴν μόνον τοῦ ἀναλογούντος τέλους.

17. Τοῦ τέλους τοῦ παρόντος άρθρου ἀπαλλάσσονται οἱ ἀνάηροι καὶ θύματα πολέμου, εἰς τοὺς ὁποίους ἐχορηγήθη ἡ ἡθέλες χορηγηθῇ ἄδεια ἰδρύσεως περιπτέρου, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ν.δ/τος 1044/1971 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1324/1949 «περὶ προστασίας καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν Ἀναπήρων Πολέμου Ὀπλιτῶν καὶ Θυμάτων Πολέμου», κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1487/1950, ὡς ἰσχύει.

18. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου».

2. Τò τέλος διαμονής παρεπιδημούντων, περί ου αί διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 339/1976, ως αντικατεστάθησαν υπό των διατάξεων του άρθρου 3 του Ν. 658/1977, δύναται να επιβάλλεται πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 1 του Ν. 339/1976 ἀναφερομένων καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων τῆς χώρας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου. Ἡ περί ἐπιβολῆς τοῦ τέλους ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων τούτων λαμβάνεται μέχρι τέλους Ἰουνίου, καὶ ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις αὕτη ληφθῇ μετὰ τὸ τέλος Ἰουνίου, ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου τοῦ μεθεπομένου ἔτους.

3. Τὸ τέλος βαρύνει τὸν διαμένοντα πελάτην, ἀναγράφεται ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων, κατὰ τὰς καμμένας διατάξεις ἀποδείξεων καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ.

4. Τὸ ἐκ ποσοστοῦ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) τέλος προκειμένου περί ἐνοικιαζομένων δωματίων, διαμερισματος, χώρου ἢ θέσεως εἰς ὀργανωμένην κατασκήνωσιν (CAMPING): καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ εἰς τὸ οἰκτεῖον δημόσιον ἢ δημοτικὸν ταμεῖον, ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου δῆμου ἢ κοινότητος, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως μηνός, ὑποβαλλομένης ἅμα εἰς τὸν δικαιοῦχον δῆμον ἢ κοινότητα ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δηλώσεως καταβολῆς τοῦ ἀναλογούντος τέλους ἐπὶ τῶν μισθωμάτων τοῦ ἀμέσως προηγούμενου μηνός. Εἰς τὴν δήλωσιν ἀναγράφεται τὸ ὀνοματεπώνυμον ἢ ἡ ἐπωνυμία, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ὑποχρέου, ὁ μὴν τὸν ὅποιον ἀφορᾷ αὕτη, τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ τέλος συνολικὸν ποσὸν μισθωμάτων καὶ τὸ ὀφειλόμενον τέλος. Ὁ δημόσιος ταμίας ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδίδῃ εἰς τὸν δικαιοῦχον δῆμον ἢ κοινότητα τὸ εἰσπραττόμενον ποσὸν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως μηνός.

5. Ἐπὶ μὴ ὑποβολῆς ἢ ὑποβολῆς ἀνακριβοῦς ἢ ἐκπροθέσμου δηλώσεως ἢ μὴ καταβολῆς ἢ ἑλλιποῦς ἢ ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ τέλους, ἐπιβάλλεται εἰς θάρος τοῦ ὑποχρέου κατὰ τὰς καμμένας διατάξεις, θάσει τῶν παρεχομένων εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας οἰκονομικῆς ἐφορίας στοιχείων καὶ πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) τοῦ τέλους δι' ἑκάστον μῆνα καθυστέρησεως, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἰσόποσον τοῦ τέλους.

6. Εἰδικῶς προκειμένου περί ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων πάσης λειτουργικῆς μορφῆς (ξενοδοχείων, MOTELS, BUNGALOWS, ξεωνῶν καὶ ἐπιπλωμένων διαμερισμάτων) καὶ πάσης κατηγορίας, τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰσπραττόμενον ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ τέλος συμβαδίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου μετὰ τοῦ Φ.Κ.Ε. ἀναγραφόμενον διακαρτημένως καὶ συνεισπράττεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ οἰκτεῖου δημοσίου ταμεῖου ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἀποδόσεως τοῦ Φ.Κ.Ε. καὶ συγχρόνως μετ' αὐτοῦ. Ὁ δημόσιος ταμίας ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδίδῃ εἰς τὸν δικαιοῦχον δῆμον ἢ κοινότητα τὸ εἰσπραττόμενον ποσὸν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως μηνός. Ὁ δικαιοῦχος δῆμος ἢ κοινότης δὲν διενεργεῖ ἄλλεγchon τῶν στοιχείων εἰσπράξεων ἐκ διανομητέων, ἀρκοῦμενος εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἄλλεγchon τῶν στοιχείων εἰσπράξεως τοῦ Φ.Κ.Ε. Ἐπὶ μὴ ὑποβολῆς ἢ ὑποβολῆς ἀνακριβοῦς ἢ ἐκπροθέσμου δηλώσεως ἢ μὴ καταβολῆς ἢ ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ τέλους ἐπιβάλλεται εἰς θάρος τοῦ ὑποχρέου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας οἰκονομικῆς ἐφορίας πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ 10% τοῦ τέλους δι' ἑκάστον μῆνα καθυστέρησεως μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἰσόποσον τοῦ τέλους.

7. Τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ διὰ περνωρισμένων χρονικῶν διάστημα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

8. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καθορίζεται πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 7.

Τέλος ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων κέντρων διασκαδέσεως, ἐστιατορίων κλπ.

1. Τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 1 παρ. 1 ἐδάφ. β' τοῦ Ν. 339/1976, ως αντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν. 658/1977, προβλεπόμενον τέλος ὑπὲρ δῆμων καὶ κοινοτήτων ὑπολογίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981 ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων ἐπιχειρήσεων.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον τέλος δύναται ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἡμερομηνίας νὰ ἐπιβάλλεται πέρα τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ τέλος τοῦτο ἐπιχειρήσεων, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκτεῖου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δικαιούχων τοῦ τέλους τούτου δῆμων καὶ κοινοτήτων ἀνευ συνδρομῆς προϋποθέσεως τινος καὶ ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων α) τῶν εἰσπραττέμενων καὶ καφεζυθοπωλείων γ' κατηγορίας καὶ ἀνωτέρας, ταβερνῶν β' κατηγορίας καὶ ἀνωτέρας, ζυθοπωλείων καὶ μὲν ἀνεξαρτήτως κατηγορίας καὶ β) κέντρων πολυτελείας ὑπαγομένων εἰς τὸν φόρον τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. Δ/τος 254/1973 «περί ἀναμορφώσεως τῆς νομοθεσίας κέντρων διασκαδέσεως καὶ κέντρων πολυτελείας», ως ἰσχύει τούτο. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων, περί ὧν αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου, δὲν ἀπαιτεῖται μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1981 ἡ συνδρομὴ τῶν προϋποθέσεων τοῦ άρθρου 2 παρ. 1 ἐδάφ. α' τοῦ Ν. 339/1976, πλὴν τῆς ἀποφάσεως τοῦ οἰκτεῖου συμβουλίου.

3. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τέλος δύναται νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τὰς ἐν αὐτῇ καὶ τῇ παρ. 2 ἀναφερομένας περιπτώσεις καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τῶν, ἀνευ συνδρομῆς προϋποθέσεως τινος ἀπὸ 1.1.1981.

4. Ἡ περί ἐπιβολῆς τοῦ τέλους ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων τούτων, λαμβάνεται πρὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

5. Τὸ τέλος βαρύνει τὸν πελάτην καὶ ἀναγράφεται διακαρτημένως εἰς τὰ ἐκδιδομένα, κατὰ τὰς καμμένας διατάξεις, στοιχεῖα, εἰσπράττεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐκδιδομένου τὸν λογαριασμόν, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τούτο εἰς τὸ οἰκτεῖον δημόσιον ἢ δημοτικὸν ταμεῖον, ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου δῆμου ἢ κοινότητος.

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4, 5, 7 καὶ 8 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7. Δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου δύναται νὰ ἐπιβληθῇ τέλος ἐπὶ τῶν λουομένων εἰς φυσικὰ ἱαματικὰς πηγὰς, ὀριζόμενον ἀπὸ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἕως δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%) ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου ἐκάστης λούσεως, τὸ ὅποιον βαρύνει τὸν πελάτην, ὡς λούσεων νοουμένων καὶ τῶν εἰσπνοῶν ἀτομικῶν ἢ ὁμαδικῶν, ὡς καὶ τῶν ρινοπλύσεων. Ἡ ἰσχύς τῆς ἐπιβαλλούσης τὸ τέλος ἀποφάσεως, ἀρχεται μετὰ παρέλευσιν τριμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της εἰς τοὺς ἐκμεταλλευομένους τὰς ἀνωτέρω πηγὰς.

8. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἐνοικιάσεως ἀνάθεσις τῆς ἐξουσιοδότησεως καὶ εἰσπράξεως τῶν τελῶν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου.

Ἄρθρον 8.

Τέλος ἐπὶ τῶν ὀχημάτων ὑπὲρ τοῦ Δήμου Βόλου.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ ὑπὲρ τοῦ Δήμου Βόλου, δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου του, τέλους μέχρι δραχμῶν πεντακοσίων (500) ἐφ' ἐκάστου πάσης φύσεως ὀχήματος ἐπιβαζομένου εἰς τὸν λιμένα Βόλου ἐπὶ ὀχηματωγῶν πλοίου, προοριζομένου διὰ λιμένα τῆς Μέρους Ἀνατολῆς. Ἐκ τοῦ τέλους τούτου ποσοστὸν εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἀποδίδεται εἰς τὸν δῆμον Νέας Ἰωνίας Μαγνησίας.

2. Τὸ ἀνωτέρω τέλος ἐκρύνει τὸν καταβάλλοντα τὸν ναῦλον καὶ ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ ἐκδιδόμενου δι' αὐτὸν παραστατικού, εἰσπράττεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος τοῦτο καὶ ἀποδίδεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Δήμον Βόλου. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἐκάστου μηνὸς ὁ ὑπόχρεως, διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγούμενου μηνὸς εἰσπραχθέντα ποσὰ τέλους, ὑποβάλλει εἰς τὸν Δήμον Βόλου διπλότυπον δῆλωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγράφονται τὰ πλήρη στοιχεῖα αὐτοῦ, ὁ μὴ τὸν ὁποῖον ἀρρῶ αὕτη ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐπιβιβασθέντων ὁχημάτων καὶ τὸ ποσὸν τοῦ τέλους, καταβάλλον συγχρόνως τοῦτο.

3. Ὁ ἔλεγχος τῆς κανονικῆς ἀποδόσεως τοῦ τέλους ἐνεργεῖται δι' ὀργάνων τοῦ Δήμου Βόλου.

4. Ἐπὶ μὴ καταβολῆς ἢ ἑλλειπὸς ἢ ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τέλους, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 73 τοῦ ἀπὸ 24--9/20.10.1958 β.δ/τος.

5. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν δύναται νὰ ρυθμίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἄρθρον 9.

Πρόσθετον εἰδικὸν τέλος 10% ὑπὲρ
Δημοτικῶν Φιλαρμονικῶν.

1. Τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 537/1948 «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικοῦ προσθέτου τέλους ἐπὶ τῶν ἐν Κερκύρᾳ λειτουργούντων Δημοσίων Θεαμάτων κλπ.» ἐριζόμενον πρόσθετον εἰδικὸν τέλος 10%, ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῆς τιμῆς ἐκάστου εἰσιτηρίου τῶν εἰς τὰς πόλεις Ζακύνθου, Κορίνθου, Ἰωαννίνων, Πατρῶν καὶ Ἱεράπετρας λειτουργούντων ἐπὶ διατετιμημένη εἰσόδῳ δημοσίων Θεαμάτων (ἐξαιρέσει τῶν μελοδραματικῶν παραστάσεων), ὑπὲρ τῶν φιλαρμονικῶν τῶν πόλεων τούτων, ἀντιστοίχως.

2. Τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ προσθέτου τέλους τῆς προηγούμενης παραγράφου, εἰσπράττονται ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων τῶν πόλεων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ὁποίων ὑπάγονται αἱ φιλαρμονικαὶ καὶ κατατίθενται ὑπ' αὐτῶν, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως τῶν μηνός, εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος Ζακύνθου καὶ τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος Κορίνθου, Ἰωαννίνων, Πατρῶν καὶ Ἱεράπετρας, κατὰ περίπτωσιν, ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων δημοτικῶν φιλαρμονικῶν, διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἀνάληψιν.

Ἄρθρον 10.

Φόρος ἐπὶ τῶν ἠλεκτροδοτούμενων χώρων, τῶν χρησιμοποιομένων ἢ προοριζομένων διὰ κατοικίαν ἢ δι' ἀσκήσιν ἐπαγγέλματος.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ἐπιβάλλουν ὑπὲρ αὐτῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου των, φόρον ἐφ' ἐκάστου ἐστεγασμένου ἢ μὴ χώρου οἰκιακοῦ καταναλωτοῦ ἢ καταναλωτοῦ ἐμπορικῆς ἢ βιομηχανικῆς χρήσεως κειμένου εἰς τὴν περιφέρειάν των, ἀνὰ μετρητὴν παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τῆς ΔΕΗ. Ὁ φόρος βαρύνει τὸν ποιούμενον χρῆσιν τοῦ χώρου καὶ ἐν περιπτώσει μὴ χρησιμοποίησεως τούτου τὸν κύριον ἢ νομέα αὐτοῦ. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται καὶ ὁ συντελεστὴς τοῦ φόρου εἰς ἀκεραίας μονάδας δραχμῶν ἀπὸ 6 (6) ἕως 16 (16) ἐτησίως, κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον φωτιζομένης ἐπιφανείας ἐστεγασμένου χώρου. Προκειμένου περὶ μὴ ἐστεγασμένου χώρου, ὁ συντελεστὴς τοῦ φόρου ὁρίζεται κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον φωτιζομένης ἐπιφανείας, εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τοὺς ἐστεγασμένους χώρους ὁρισθέντος.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀπόφασις, λαμβανομένη μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, κοινοποιεῖται εἰς τὴν ΔΕΗ μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους, οἱ δὲ ὀριζόμενοι δι' αὐτῆς συντελεσταὶ φόρου, ἰσχύουν ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους καὶ μέ-

χρι τροποποιήσεως ἢ καταργήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Οἱ οὕτω καθοριζόμενοι συντελεσταὶ τροποποιούμενοι, δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐλήφθη ἡ σχετικὴ ἀπόφασις. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἢ ἀποφάσεως αὕτη δύναται νὰ ληφθῇ μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1980.

3. Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου προκύπτει διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἀνὰ μετρητὴν παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος παρὰ τῆς ΔΕΗ τετραγωνικῶν μέτρων ἐπιφανείας τοῦ χώρου, ἐπὶ τὸν συντελεστὴν τοῦ φόρου. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐπιφανείας τῶν ἐστεγασμένων ἢ μὴ χώρων, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ὑφισταμένη πραγματικὴ ἢ πλασματικὴ ἐμβαδομέτρησις διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσπραττομένων τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 25/1975 «περὶ ὑπολογισμοῦ καὶ τρόπου εἰσπράξεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ καὶ ρυθμίσεως συναρῶν θεμάτων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 429/1976. Προκειμένου περὶ τῶν ἠλεκτροδοτούμενων τῶν πρώτων χώρων, ἡ ἐμβαδομέτρησις ἢ ἀναφερομένη εἰς τὰς παρὰ τῶν ὑποχρέων ὑποβαλλομένης εἰς τὴν ΔΕΗ διὰ τὴν συνδεδῆν των ὑπευθύνων δηλώσεις, ἐπὶ τοῦ σώματος τῶν ὁποίων βεβαιούται ὑπὸ τοῦ οἰκείου δήμου ἡ κοινότητος ὅτι κατετέθη παρ' αὐτῶν ἀντίγραφον τούτων. Ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ΔΕΗ ἕνα μόνον συντελεστὴ διὰ τὸν φόρον, ὁ ὁποῖος πολλαπλασιζόμενος ἐπὶ τὸ ἐμβαδόν, ἀποδίδει ποσὸν φόρου ἴσον πρὸς τὸ προκύπτον ἐκ τοῦ γινομένου τοῦ πραγματικοῦ ἐμβαδοῦ ἐπὶ τὸν κατὰ κατηγορίαν συντελεστὴν. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς εἰς τετραγωνικὰ μέτρα ἐπιφανείας τῶν κατοικιῶν τῶν κειμένων εἰς ἀγροτικὰς περιοχάς, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οἱ χώροι σταλισμοῦ καὶ οἱ ἐκτὸς τῆς κυρίας κατοικίας λοιποὶ χώροι οἱ ὁποῖοι δὲν προορίζονται διὰ κατοικίαν.

4. Διὰ τὴν εἰσπράξιν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον φόρου, εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν συνεισπράττονται ὑπὸ τῆς ΔΕΗ τέλη καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ, ὑποβάλλονται εἰς αὐτὴν ἐφ' ἅπαξ ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος καταστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας δι' ἑκάστην ὑπόχρεων ἀναγράφονται τὰ πλήρη στοιχεῖα αὐτοῦ καὶ τὸ ἐμβαδόν τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὸν φόρον χώρου.

5. Αἱ καταρτιζόμεναι καταστάσεις ἀποστέλλονται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν ΔΕΗ μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου καὶ ἰσχύουν καθ' ὃν χρόνον ἰσχύει ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, μὴ ἀπαιτουμένης νέας κατ' ἔτος συντάξεως καταστάσεως. Ὁ φόρος οὗτος συνεισπράττεται ὑπὸ τῆς ΔΕΗ διὰ δόσεων ἴσων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκδιδόμενων κατ' ἔτος ὑπ' αὐτῆς λογαριασμῶν καταναλώσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρονικῆς περιόδου, καθ' ἣν ἐκτείνεται ὁ ὑπὸ ταύτης ἐφαρμοζόμενος κύκλος καταμετρήσεως. Ἀνεξαρτήτως ἂν ὁ κύκλος οὗτος συμπίπτει πρὸς τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος καὶ τῆς τυχόν μεταβολῆς τῶν συντελεστῶν.

6. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον βεβαίωσις τοῦ φόρου συντελεῖται, εἰς μὲν τὰς περιπτώσεις συνεισπράξεως ὑπὸ τῆς ΔΕΗ τῶν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ μετὰ τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκόμενου ρεύματος, διὰ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ὑποχρέου εἰς τὸν οἰκείον κατάλογον τῆς ΔΕΗ τὸν ἀφορῶντα τὰ τέλη ταῦτα, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν ὑφίσταται συνεισπράξις τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ, διὰ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ὑποχρέου εἰς τὰς ἀποστέλλομενας κατὰ τὴν παρ. 4 εἰς τὴν ΔΕΗ καταστάσεις. Εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις δὲν ἀπαιτεῖται σύνταξις χρηματικοῦ καταλόγου ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

7. Τὰ εἰσπραττόμενα ὑπὸ τῆς ΔΕΗ ποσὰ φόρου ἀποδίδονται εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους καὶ κοινότητας, διὰ τῆς αὐτῆς ἐκκαθαριστικῆς καταστάσεως τῶν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ ἐντὸς τοῦ τρίτου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνός, τὸν ὁποῖον ἀφοροῦν λογιστικῶς οἱ σχετικοὶ λογαριασμοί.

8. Ἡ ΔΕΗ δύναται νὰ παρέχη, εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους καὶ κοινότητες χρηματικὰς προκαταβολὰς, ἔναντι τῶν πρὸς ἀπόδοσιν εἰσπραττομένων ποσῶν φόρου.

9. Δήμοι ἔχοντες ἰδίαν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν ἢ ὑπηρεσίαν ὑδρεύσεως ἢ δημοτικὴν ἐπιχειρήσιν ὑδρεύσεως ἢ δημοτικὸν ὄργανισμὸν ὑδρεύσεως, δύναται δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, νὰ ἐξαίρεθῶν τῆς υποχρεωτικῆς συνεισπράξεως τοῦ φόρου ὑπὸ τῆς ΔΕΗ. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ νομάρχου, κοινοποιοῦνται εἰς τὴν ΔΕΗ μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

10. Ὁ ὑπόχρεως εἰς καταβολὴν τοῦ φόρου, εἰς περίπτωσιν αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῆς ἐπιφανείας ἐξ οἷουδήποτε λόγου τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 χώρων, υποβάλλει συμπληρωματικὴν ἢ τροποποιητικὴν κατὰ περίπτωσιν δήλωσιν εἰς τὴν ΔΕΗ, διὰ τοῦ εἰς ὃν ὑπάγεται δήμου ἢ κοινότητος.

11. Ὁ δήμος ἢ ἡ κοινότης ἐνεργεῖ ἔλεγχον τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δηλώσεων. Εἰς περίπτωσιν ἀνακριδοῦς δηλώσεως, εἰς ὅρος τοῦ υποχρέου καταναλωτοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος α) βεβαιοῦται ὁ ἀναλογικὸν πρὸς τὸν ἀποκρυφθέντα χώρον φόρος καὶ β) ἐπιβάλλεται πρόστιμον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 73 τοῦ ε. δ/τος τῆς 24—9/20.10.1958. Ἡ ἀπόφασις αὕτη κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὑπόχρεον ἐπὶ ἀποδείξει καὶ εἰς τὴν ΔΕΗ, διὰ τὴν χρέωσιν τοῦ υποκαλύπτοντος τὴν ἀνακριθεῖς δήλωσης διὰ τοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ συνολικοῦ φόρου καὶ προστίμου. Ἀποδιδόμενον παρ' αὐτῆς μετὰ τῶν λοιπῶν εἰσπράξεων. Ὁ δήμος ἢ ἡ κοινότης εἰς τὸν τηρούμενον παρ' αὐτῷ δι' ἑκάστον ὑπόχρεον πίνακα (καρτέλλα), καταχωρίζει καὶ τὰ στοιχεῖα τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δηλώσεων, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ πρὸς εἰσπραξίν ὑπὸ τῆς ΔΕΗ φόρου.

12. Ἐπὶ μὴ καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον φόρου, ἡ ΔΕΗ προβαίνει εἰς διακοπὴν τοῦ ρεύματος, μὴ ἐπαναγορηγούσα τοῦτο μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ὀφειλομένου φόρου. Ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε ζητηθῇ ἢ ἐπαναγορήγησις τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, ἡ ΔΕΗ γνωτοποιεῖ ἐγγράφως τοῦτο εἰς τὸν δικαιούχον τοῦ φόρου δήμον ἢ κοινότητα, μετὰ τὴν διαγραφὴν τοῦ υποχρέου διὰ τὴν, μερίμνη αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν, εἰσπραξίν τοῦ ὀφειλομένου φόρου.

13. Ἐπὶ διαδογῆς τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸν ἡλεκτροδοτούμενον χώρον, ἐὰν ὑφίσταται ὀφειλόμενον ποσόν, ἡ ΔΕΗ γνωτοποιεῖ ἐγγράφως εἰς τὸν δήμον ἢ τὴν κοινότητα τὴν τοιαύτην διαδοχὴν, ὡς καὶ τὸ παρὰ τοῦ ἀποχωρήσαντος ὀφειλέτου παραμένον ἀνεξόφλητον ποσόν, διὰ τὴν εἰσπραξίν του παρὰ τοῦτου. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν καὶ εἰς ὅρος τοῦ κυρίου ἢ νομέως τοῦ ἀκινήτου, κατὰ τὸν χρόνον γενέσεως τῆς ὀφειλῆς.

14. Ἐπὶ μὴ υποβολῆς δηλώσεως διὰ τοὺς υποκειμένους εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος ἀρθροῦ χώρους, ἢ φωτιζομένη ἐπιφανεία αὐτῶν προσδιορίζεται καθ' ὑπολογισμὸν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προσδιορίζεται καὶ ἡ φωτιζομένη ἐπιφάνεια τῶν περὶ ὧν πρόκειται γῶρων καὶ ἐπὶ περιπτώσεως ἀρνήσεως ἐλέγχου τῆς ἀκριβοείας τῶν υποβαλλομένων δηλώσεων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ ἀρνήσις διὰ τὴν διενέργειαν τοῦ ἐλέγχου καὶ τὸ ἐμβαδὸν τῆς πέρα τῆς δηλωθείσης ἐπιφανείας, δέον νὰ προκύπτουν ἐξ ἐκθέσεως τοῦ ἐντεταλμένου διὰ τὸν ἔλεγχον ὀργάνου τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

15. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁ δήμος ἢ ἡ κοινότης κοινοποιεῖ εἰς τὸν ὑπόχρεον, ἐπὶ ἀποδείξει, ἀπόσπασμα τῆς σχετικῆς ἐγγραφῆς εἰς τοὺς καταλόγους, ὡς καὶ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος, περὶ ἐπιβολῆς εἰς ὅρος τοῦ τῶν κυρώσεων τοῦ ἀρθροῦ 73 τοῦ ἀπὸ 24—9/20.10.1958 Β. Δ/τος, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 11.

16. Κατὰ τῶν φορολογικῶν ἐγγραφῶν, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καὶ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἐπιβολῆς προστίμου, ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκῆσις τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 72 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 24—9/20.10.1958, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 40 τοῦ ν. δ/τος 4260/1962 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορῶντων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν» καὶ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου 505/1976 «περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰ Τακτικὰ Φορολογικὰ Δικαστήρια τῶν φορολογικῶν διαφορῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ τῆς μετονομασίας τούτων εἰς Τακτικὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια», ἐνδίκων μέσων, ἀσκουμένων ἐντὸς (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἀποσπάσματος τῆς ἐγγραφῆς ἢ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος, τῆς ἀσκουμένης προσφυγῆς ἐπαγομένης ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα κατὰ ποσοστὸν ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80%) τῆς ὀφειλῆς.

17. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκῆσις τῶν ὡς ἄνω ἐνδίκων μέσων καὶ ἐν ἀμφισθητῇ: ὑπὸ τοῦ υποχρέου α) τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ ἀκινήτου ὡς ἐστεγαζομένου χώρου, ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀρχομένης, ἐπὶ μὲν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἀποσπάσματος τῆς ἐγγραφῆς, τῆς ἀσκουμένης προσφυγῆς ἐπαγομένης ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα, ἐπὶ δὲ συνεισπράξεως ὑπὸ τῆς ΔΕΗ ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου ἐξοφλήσεως τοῦ πρώτου λογαριασμοῦ, τῆς προσφυγῆς μὴ ὑπαγομένης ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα καὶ β) τοῦ βεβαιωθέντος ποσοῦ φόρου καὶ προστίμου λόγῳ ὑποβολῆς ἀνακριδοῦς δηλώσεως, διὰ τὸ πέρα τοῦ δηλωθέντος ἐμβαδοῦ, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ βεβαιωτικοῦ καταλόγου ἢ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος, τῆς προσφυγῆς ἐπαγομένης ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα κατὰ ποσοστὸν ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80%) τοῦ ἐπὶ πλέον τοῦ δάσει τῆς δηλώσεως βεβαιωθέντος ποσοῦ φόρου.

18. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ὑπὸ τῆς ΔΕΗ τῶν δαπανῶν εἰσπράξεως τοῦ ὡς ἄνω φόρου, αὕτη παρακρατεῖ ἐκ τῶν εἰσπραττομένων ποσοστῶν δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) .

19. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν, καθορίζεται πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἄρθρον 11.

Φόρος ἀκαλύπτων χώρων.

Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθροῦ 38 τοῦ ἀνωτέρω ε. δ/τος ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β) Οἱ ἀποτελοῦντες συστηματικὰς γεωργικὰς, κτηνοτροφικὰς ἢ μελισσοκομικὰς ἐκμεταλλεύσεις, ὡς καὶ αἱ δεινδροσκεπῆς ἐκτάσεις καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον παραμένουν ὡς τοιαῦται, ἐξαίρεται τῶν ἐκμεταλλεύσεων ἐπιφανείας μικροτέρας τῶν τριῶν (3) στρεμμάτων, κειμένων ἐντὸς ἐγκλειστικῶν σχεδίων πόλεως δήμων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50.000). Τὸ συστηματικὸν τοιούτων ἐκμεταλλεύσεων βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον 12.

Φόρος ἐπὶ τοῦ ζύθου.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 39 τοῦ ἀνωτέρω ε. δ/τος, ὡς ἰσχύει, φόρος ὀφείλεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ πωλουμένου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ζύθου ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ αὐτοῦ ἢ ἀντιπροσώπου του ἢ ὑπὸ τρίτου διὰ λογαριασμὸν του καὶ ἐκρύνει τὸν ἀγοραστήν.

Ὁ φόρος οὗτος ἀναγράφεται διακεκριμένως ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ στοιχείων, εἰσπράττεται δὲ ὑπὸ τούτου κατὰ τὴν πώλησιν τοῦ ζύθου.

2. Μέχρι και της είκοστης των μηνών Φεβρουαρίου, Μαΐου, Αυγούστου και Νοεμβρίου εκάστου έτους, ο υπόχρεως εις απόδοσιν του φόρου υποβάλλει εις τον αρμόδιον Οικονομικόν Έφορον:

α) τριπλότυπον δήλωσιν διὰ τὰ κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἡμερολογιακὸν τρίμηνον ὑποκείμενα εις φόρον ἀκαθάριστα ἔσοδα, εις τὴν ὁποίαν ἀναγράφονται τὰ πλήρη στοιχεία τοῦ υποχρέου (ὀνοματεπώνυμον ἢ ἐπωνυμία, ἐπάγγελμα καὶ διεύθυνσις), τὸ τρίμηνον τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ αὕτη, ἡ φορολογητέα ἀξία καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου καὶ

β) ἀποδεικτικὸν καταβολῆς τοῦ φόρου.

3. Ἐπὶ μὴ καταβολῆς τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω φόρου ἢ ἐκπροθέσμου ἢ ἐλλειπὸς καταβολῆς τούτου εις τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καταλογίζονται εις θάρος τοῦ υποχρέου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου οικονομικοῦ ἐφόρου, πλὴν τοῦ φόρου, καὶ προσαυξήσεις, ὑπολογιζόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 67 καὶ 70 τοῦ ν.δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», ὡς αὗται ἐκάστοτε ἰσχύουν καὶ ἐπιβάλλονται τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 30, 31 καὶ 33 τοῦ ν. 820/1978 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν περιστολὴν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων» ὀριζόμενα πρόστιμα, κατὰ περίπτωσιν, τὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἔσοδα περιέρχονται εις τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας. Διὰ τὴν ἐξώδικον λύσιν τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ἐν γένει διαδικασίαν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καὶ τῶν προστίμων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ὡς ἰσχύουν ἐκάστοτε, αἱ διατάξεις τοῦ ν.δ. 3323/1955.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ ν.δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἄρθρον 13.

Εἰσφορά ἐπὶ ὠφελουμένων ἀκινήτων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων.

1. Αἱ παράγραφοι 2, 3 καὶ 6 τοῦ ἀρθροῦ 52 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἡ εἰσφορά ὑπολογίζεται εις ποσοστὸν 15% ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον προσαυξήσεως. Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς διὰ πάντα τὰ ὠφελούμενα ἀκίνητα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οἰκειῶν ἔργων διατεθείσης ὀλικῆς δαπάνης, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τυχόν ἀπαιτηθείσης τοιαύτης δι' ἀποζημίωσιν ἐξ ἀπαλλοτριώσεων. Ἐὰν ἡ συνολικὴ εἰσφορά ὑπερβαίῃ τὸ ἀνωτέρω ὅριον, τὸ ἐπὶ πλεόν ποσὸν ἐκπίπτει, μειωμένης ἀναλόγως τῆς εἰσφορᾶς ἐκάστου ὑποχρέου. Διὰ τὰ αὐτὰ ἀκίνητα μὴ μόνον εἰσφορά βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται, ἀνεξαρτήτως μεταγενεστέρως ἐκτελέσεως νέων ἔργων, ἐντὸς μιᾶς πενταετίας.

3. Ἡ εἰσφορά βαρύνει τὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς βεβαιώσεως αὐτῆς κύριον τοῦ ὠφελουμένου ἀστικοῦ ἢ ἀγροτικοῦ κτήματος, ἐν περιπτώσει δὲ ἐπικαρπίας ἢ νομῆς τὸν ἐπικαρπωτὴν ἢ νομέα τούτου. Ἐὰν ὑφίσταται δικαίωμα δουλείας, τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἐπιμερίζεται μεταξὺ τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ τοῦ κυρίου ἢ ἐπικαρπωτοῦ ἢ νομέως, ἐκάτερος δὲ ὑποχρεοῦται εις τὴν καταβολὴν μέρους τῆς εἰσφορᾶς, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀξίαν ἣν ἔχει τὸ δικαίωμα αὐτοῦ, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος. Ἐὰν ὑφίσταται μισθωσις παρατεινομένη ἀναγκαστικῶς, ἡ εἰσφορά μειοῦται κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἐλευθέρου μισθώματος πρὸς τὸ καταβαλλόμενον τοιοῦτον. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὠφελούμενα ἀκίνητα κείνται ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων ἐτέρου δήμου ἢ κοινότητος, ἡ ἀναλογούσα εἰσφορά βεβαιούται παρ' αὐτοῦ εις θάρος τῶν υποχρέων καὶ ἀποδίδεται εις τὸν δικαιοῦχον δῆμον ἢ κοινότητα.

6. Ἡ κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους βεβαιουμένη εἰσφορά εἰσπράττεται εις ἐξ ἴσας ἐξαμηνιαίας δόσεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ εἴναι κατωτέρα τῶν χιλίων

(1.000) δραχμῶν, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ μεθεπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός. Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου, καθίστανται ληξιπρόθεσμοι καὶ ἀπαιτηταὶ ὅλαι αἱ ὀφειλόμεναι δόσεις, εὐθυνομένου εις ὅλκληρον τοῦ ἐκάστοτε κυρίου ἢ ἐπικαρπωτοῦ ἢ νομέως τοῦ ἀκινήτου».

Ἄρθρον 14.

Εἰσφορά λόγῳ ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 53 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, ὡς ἰσχύουν, δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ περιοχῶν χαρακτηριζομένων ὡς οἰκιστικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 947/1979 «περὶ οἰκιστικῶν περιοχῶν» ἢ περιοχῶν ἐντασσόμενων εις τὸ σχέδιον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 62 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἄρθρον 15.

Εἰσφορά λόγῳ τροποποιήσεως σχεδίου πόλεως.

Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἀρθροῦ 54 τοῦ β. δ/τος τῆς 24—9/20.10.1958 ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«6. Ἡ εἰσφορά καταβάλλεται εις ὀκτῶ (8) ἴσας ἐξαμηνιαίας δόσεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ εἴναι κατωτέρα τῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) δραχμῶν, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ μεθεπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός. Δύναται ὅμως ὁ υπόχρεως εις τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς δι' αἰτήσεώς του, ὑποβαλλομένης εις τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα ἐντὸς τῆς διὰ τὴν ἀσκήσιν προσωπογῆς προθεσμίας, νὰ ζητήσῃ ἀναστολὴν τῆς εἰσπράξεως τῆς εἰσφορᾶς μέχρι λήψεως τῆς ἀδείας οἰκοδομῆς, ἥτις δὲν χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου πολεοδομικοῦ γραφείου ἄνευ προηγουμένου σημειώματος τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος περὶ ὀφειλῆς τῆς εἰσφορᾶς. Εἰς περίπτωσιν ἀναστολῆς εἰσπράξεως τῆς εἰσφορᾶς, ἐνεργεῖται νέα ἐκτίμησις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος β. δ/τος καὶ νέα βεβαιώσις διὰ τὴν τυχόν διαφορὰν τῆς εἰσφορᾶς, διὰ τὸν προσδιορισμὸν δὲ τῆς ὑπεραξίας, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀγοραία ἀξία τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὸν χρόνον λήψεως τῆς ἀδείας οἰκοδομῆς.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εις περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ τυχὸν ἀναστολῆς εἰσπράξεως τῆς εἰσφορᾶς ζητήσει ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς του. Τὸ προῖον τῆς εἰσφορᾶς διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα καὶ ἀπαλλοτριώσεις πρὸς ἐφαρμογὴν ἐγκυκλιζομένων σχεδίων πόλεων. Ἐν περιπτώσει νέας τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως, ἐξ ἧς ἐξέλιπεν ἡ ὑπεραξία ἢ προκύψασα ὑπὲρ ἀκινήτων τινῶν ἐκ τῆς ἀρχικῆς τροποποιήσεως, δὲν δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ εἰσπραχθῇ ἡ εἰσφορά κατὰ τὸ μὴ καταβληθὲν μέχρι τῆς νέας τροποποιήσεως τμήμα της, ἐφ' ὅσον οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἐνήργησαν μέχρι ταύτης οἰκοδομικὰς ἐργασίας βάσει τῶν μεταβληθέντων εὐμενῶν ὁρῶν. Τὰ καταβληθέντα ποσὰ δὲν ἀναζητούνται».

Ἄρθρον 16.

Ἀναπροσαρμογὴ τελῶν.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἀναπροσαρμόζονται τὰ κάτωθι ὑπὲρ τῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων τέλη, ὡς ἀκολούθως:

1. Τό, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 15 παρ. 2 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος ὡς ἰσχύει, προβλεπόμενον τέλος διαφημίσεως, ὀρίζεται εις ποσοστὸν 12% καὶ 6% ἀντιστοίχως, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενας περιπτώσεις.

2. Τά, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 19 καὶ 21 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ ν. δ/τος 703/1970 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορῶν εἰς τὰ ἔσοδα τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικησεως», τέλη καθαριότητος καὶ σταθμεύσεως δημοσίας καὶ

ιδιωτικής χρήσεως αυτοκινήτων και όχημάτων εν γένει, όρίζονται από 1ης Ιανουαρίου 1981 εις ποσοστόν 15% επί των ύπέρ του δημοσίου επιβαλλομένων τελών κυκλοφορίας αυτοκινήτων. Αί διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. δ/τος 703/1970 δέν διέγονται υπό των διατάξεων του παρόντος.

3. Τά, υπό των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 1 του Α.Ν. 170/1967 «περί τρόπου θεαίωσσεως παραβάσεων και επιβολής ποινών σχετικών μέ την στάθμευσιν όχημάτων, κυκλοφορίαν πεζών και όχημάτων ως και άλλων τινών συναφών διατάξεων», επιβαλλόμενα τέλη σταθμεύσεως (παρκομέτρων), κυμαινόμενα μεταξύ 10—30 δραχμάς ώριαίως καθορίζονται κατά περιούχας δι' άποφάσεως του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, έγκρινομένης υπό του νομάρχου.

“Άρθρον 17.

Προσδιορισμός συντελεστών άνταποδοτικών τελών.

Τό τέλος καθαριότητας και άποκομιδής άπορριμμάτων διά καλύπτει ύποχρεωτικώς τās εν γένει δαπάνας λειτουργίας της ύπηρεσίας καθαριότητας, ήτοι τās άποδοχάς του πακτικού και ήμερομισθίου προσωπικού, την προμήθειαν και συντήρησιν των μέσων άποκομιδής άπορριμμάτων και καταβρέγματος, ως και πāsαν έτέραν δαπάνην, σχέσιν έχουσιν μέ την διεξαγωγήν, την λειτουργίαν και την εν γένει θελήτωσιν της ύπηρεσίας ταύτης. Ο μη προσδιορισμός υπό του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου του τέλους εις τό προσήκον ύψος, συνιστά έαρσίαν παράβασιν καθήκοντος και επισύρει κατά των μελών αυτού την έφαρμογήν των διατάξεων των άρθρων 120 και 124 του δημοτικού και κοινοτικού κώδικας.

Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επί πάντων των υπό των δήμων και κοινοτήτων επιβαλλομένων άνταποδοτικών τελών και δικαιωμάτων.

“Άρθρον 18.

“Εσοδα εκ της εκμεταλλεύσεως ιχθυοτροφείων λιμνοθαλάσσης Μεσολογίου—Αιτωλικού και εκ του παραγομένου άλατος.

1. Έκ των πραγματοποιούμενων δημοσίων εσόδων εκ της εκμεταλλεύσεως της λιμνοθαλάσσης Μεσολογίου—Αιτωλικού, ποσοστόν είκοσιν επί τοίς εκατόν (20%) άποδίδεται και εις τον Δήμον Αιτωλικού. Η άπόδοσις ένεργείται διά χρηματικού εντάλματος πληρωμής, εκδιδομένου εις έάρος του προϋπολογισμού έξόδων του Υπουργείου Γεωργίας εις τον όποιον άναγράφεται ή άναγκαιούσα πίστωση.

2. Η υπό των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. δ/τος 4104/1960 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της νομοθεσίας περί κοινωνικών ασφαλίσεων και άλλων τινών όργανωτικών και διοικητικών διατάξεων», ως νύν ισχύουν, προβλεπομένη ύπέρ ΙΚΑ είσφορά διά της αύξήσεως της τιμής του διατιθέμενου διά τās άνάγκας του έσωτερικού άλατος εις είκοσιν έπτά (27) λεπτά κατά χιλίογραμμον μειούται διά τό διατιθέμενον εκ των άλυκων της έπαρχίας Μεσολογίου άλας εις ένδεκα (11) λεπτά. Τό υπόλοιπον ποσόν της είσφοράς εκ δέκα έξ (16) λεπτών του διατιθέμενου εκ των άνωτέρω άλυκων άλατος, άποδίδεται εις τούς δήμους Μεσολογίου και Αιτωλικού και εις την κοινότητα Νεοχωρίου Μεσολογίου κατά τās δι' άποφάσεως των Υπουργών Έσωτερικών λογίου κατά τās δι' άποφάσεως των Υπουργών Έσωτερικών και Οικονομικών όρισθόμενα. Η κατανομή του έσόδου τούτου μετάξυ των άνωτέρω όργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως, ένεργείται υπό του Υπουργού Έσωτερικών, άναλόγως του πραγματικού πληθυσμού αυτών, του έμφαινομένου εις τούς δημοσιευομένους επιστήμους πίνακας των άποτελεσμάτων της τελευταίας εκάστοτε γενικής άπογραφής.

“Άρθρον 19.

Πρόστιμα.

Τό άρθρον 73 του από 24—9/20.10.1958 β. δ/τος, ως ισχύει, άντικαθίσταται ως άκολούθως:

α”Άρθρον 73.

Πρόστιμα.

1. Έπί μη ύποβολής δηλώσεως ή ύποβολής άνακριβούς δηλώσεως ή εκπροθέστου ύποβολής τοιαύτης, δσάκις διά την εξαίωσιν φόρων ή τελών ή δικαιωμάτων άπαιτείται ύποβολή δηλώσεως ή μη έκληρώσεως άλλων νομίμως έπιτασσομένων ύποχρεώσεων, ό ύπόχρεως ύπόκειται και εις πρόστιμον, ως άκολούθως, έφ' όσον δέν όρίζεται άλλως υπό των διατάξεων του παρόντος β. δ/τος:

α) Έπί μη ύποβολής δηλώσεως, εις ποσόν ίσον πρός τον όφειλόμενον φόρον ή τέλος ή δικαιώμα.

β) Έπί ύποβολής άνακριβούς δηλώσεως, εις ποσόν ίσον πρός τό έξήκοντα επί τοίς εκατόν (60%) του φόρου ή τέλους ή δικαιώματος, την πληρωμήν του όποιου διά διέφευγε διά της άνακριβείας.

γ) Έπί εκπροθέστου ύποβολής δηλώσεως, εις ποσόν ίσον πρός τό πέντε επί τοίς εκατόν (5%) του όφειλομένου φόρου ή τέλους ή δικαιώματος δι' έκαστον μήνα καθυστερήσεως, μη δυναμένον νά ύπερβή τό πενήτηκοντα επί της εκατόν (50%) του ποσού τούτου.

δ) Έπί μη έκπληρώσεως άλλων νομίμως έπιτασσομένων ύποχρεώσεων ίσον πρός τό (50%) του όφειλομένου ποσού εις ό άφορά ή παράβασις.

2. Τό πρόστιμον επιβάλλεται ύποχρεωτικώς δι' ήτιολογημένης άποφάσεως του δημάρχου ή προέδρου κοινότητας βάσει σχετικής εκθέσεως δημοτικού ή κοινοτικού όργάνου και εισπράττεται ως και τās λοιπά έσοδα.

3. Η άπόφασις επιβολής προστίμου μετ' άντιγράφου της εκθέσεως κοινοποιείται εις τον ύπόχρεον, δστις δικαιούται εις άσκησιν κατ' αύτης των, κατά τό άρθρον 72 του παρόντος β. δ/τος, ως έτροποποιήθη διά του άρθρου 40 του ν.δ. 4260/1962 και του άρθρου 2 του ν. 505/1976, ένδίκων μέσων».

“Άρθρον 20.

“Ενδίκια μέσα.

Αί διατάξεις των παραγράφων 6 και 7 του άρθρου 1 του νόμου 25/1975, προστεθείσαι διά του άρθρου 1 του νόμου 429/1976 και άφαιώσαι εις την άσκησιν ένδίκων μέσων εφαρμόζονται από της ισχύος του νόμου 25/1975.

“Άρθρον 21.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως έκτάκτου οικονομικής ένισχύσεως.

1. Είς τούς δήμους δέν παρέχεται έκτακτος οικονομική ένίσχυσις εκ του Κρατικού Προϋπολογισμού, έφ' όσον ούτοι δέν ήσκησαν κατ' εκ των καίμενων διατάξεων παρεχόμενον εις αυτούς δικαιώμα επιβολής φορολογίας πρός πορισμόν έσόδων. Η διαπίστωση της άσκήσεως ή μη του δικαιώματος τούτου, γίνεται δι' άποφάσεως του Υπουργού των Έσωτερικών μετά προηγουμένην πρότασιν του οικείου νομάρχου.

2. Διά π.δ/τος εκδιδομένου προτάσει του Υπουργού Έσωτερικών και δυναμένου νά μεταρρυθμισθί έφ' άπαξ έντός έτους από της λήξεως του πρώτου έτους της έφαρμογής του, καθορίζεται ό τρόπος κατανομής εις τούς δήμους και τās κοινότητας των έσόδων των άρθρων 37 του ν. δ/τος 4260/1962 και 16 του ν. δ/τος 703/1970. Μέχρις εκθέσεως του δ/τος τούτου ή κατανομή ένεργείται κατά τās ισχύούσας διατάξεις.

“Άρθρον 22.

Άπαλλαγή λογαριασμών Ν.Δ. 309/1974 εκ κρατήσεων.

1. Οί λογαριασμοί, περί των αι διατάξεις των άρθρων 1 και 7 του ν.δ. 309/1974 «περί συστάσεως παρά τφ Ταμείω

Παρακαταθηκών και Δανείων λογαριασμού υπό τον τίτλον 'Υπουργείον 'Εσωτερικών — 'Εφόδια 'Υδρεύσεως», απαλλάσσονται από της λειτουργίας των κρατήσεων υπέρ του Ταμείου 'Ασφαλίσεως Δημοτικών και Κοινοτικών 'Υπαλλήλων. Τυχόν καταβληθέντα δεν αναζητούνται.

2. Εἰς τὸν 'Υπουργὸν τῶν 'Εσωτερικῶν ἀνήκει ἡ ἀρμοδιότης τοῦ καταλογισμοῦ ποσῶν ἀχρεωστήτως ἢ ἀνοικείως καταβαλλομένων ἐκ τῶν λογαριασμῶν τῆς προηγούμενης παραγράφου. Ὁ καταλογισμὸς ἐνεργεῖται εἰς ἄρτος τῶν ἀχρεωστήτως ἢ ἀνοικείως λαβόντων δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, τὰ δὲ ποσὰ θεβαιούνται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. 'Εκδοθεῖσαι μέχρι τοῦδε καταλογιστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, θεωροῦνται νόμιμοι.

* Ἀρθρον 23.

'Αποδέσμευσις εἰδικευμένων τακτικῶν ἐσόδων.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 10 τοῦ νόμου 215/1975 «περὶ ἐπαναφοράς ἐν ἰσχύι τοῦ ν. δ/τος 2189/1952 «περὶ Τοπικῶν 'Ενώσεων καὶ Κεντρικῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μέχρι τῆς 20ῆς 'Απριλίου 1967 κλπ.), ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κοινοτήτων.

* Ἀρθρον 24.

Διασφάλις καταβολῆς ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων δημοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων.

Πρὸς διασφάλισιν τῆς κανονικῆς καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων, παρακρατεῖται ὑπ' εὐθύνη τοῦ προϊσταμένου τοῦ οἰκείου Ταμείου, ἐκ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰσπραττομένων ἐσόδων ἐκάστου δήμου, τῶν μὴ νόμῳ διατιθεμένων δι' εἰδικούς σκοπούς, ποσὸν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰς ἀποδοχὰς καὶ συντάξεις ἐνὸς διμήνου τῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων αὐτῶν, ὅπερ χρησιμοποιοῦται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων καὶ ἀνανεοῦται διαρκῶς ἐκ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ εἰσπραττομένων ἐσόδων.

* Ἀρθρον 25.

Κάλυψις ἐλλειμμάτων τοῦ Κλάδου Συντάξεως Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν, ἐπιτρέπεται ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Κλάδου Συντάξεως Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων καὶ μέχρι δραχμῶν πενήντα ἑκατομμυρίων (50.000.000) ἐτησίως, εἰς ἄρτος τῆς τακτικῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, πρὸς κάλυψιν ἐλλειμμάτων τοῦ ὡς ἄνω Κλάδου, δι' ἰσοπόσου μειώσεως τῆς πρὸς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας ἐνισχύσεως.

2. 'Η ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Συντάξεως Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων ὑποχρεωτικὴ ἐτήσια εἰσφορά τῶν Κοινοτήτων, δύναται νὰ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν ἐφ' ἅπαξ ἢ τμηματικῶς, ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατανομεμένων ἐσόδων τῶν κοινοτήτων, τῶν κατατιθεμένων εἰς κοινούς λογαριασμούς, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν ἐκάστοτε ὀριζόμενα.

3. 'Επίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἐνίσχυσις τῆς Κεντρικῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος μέχρι δραχμῶν δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) ἐτησίως εἰς ἄρτος τῆς τακτικῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς ἀντιμετώπισιν δαπανῶν χρησιμοποιοῦσας διεργασίας—μεταφραστῶν ἐκτὸς τῆς χώρας εἰς διεθνή συνέδρια ἢ συμβουλία εἰς τὰ ὅποια μετέχουν ἐκπρόσωποι τῶν Ο.Τ.Α. ἢ τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν.

'Η περαιτέρω διάθεσις τῆς πιστώσεως ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεων τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν.

* Ἀρθρον 26.

'Αρμοδιότης τῶν Ο.Τ.Α. ἐπὶ τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων περὶ καθαριότητος καὶ σταθμεύσεως ὁχημάτων.

1. Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα λόγῳ παρανόμου σταθμεύσεως ὁχημάτων εἰς χώρους μὴ ἐπιτρεπομένους ἢ εἰς χώρους ἐνθα ὑπάρχουν μετρηταὶ χρόνου σταθμεύσεως (παρκόμετρα), ἄνευ καταβολῆς τοῦ καθωρισμένου τέλους, εἰσπραττόμενα ὑπὸ τῶν Ταμείων Δικαστικῶν Εἰσπράξεων ἢ ἄλλων δημοσίων ταμείων, ἀποδίδονται εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα εἰς τὴν περὶφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐξεβλήθη ἡ παράβασις. 'Η πληρωμὴ τῶν προστίμων δύναται νὰ γίνη καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ταμεῖον. 'Αποδοθέντα ποσὰ ἐκ προστίμων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθρου εἰς δήμους ἢ κοινότητας δὲν ἀναζητοῦνται. Τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 104 καὶ 105 τοῦ νόμου 614/1977 «περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος 'Οδικῆς Κυκλοφορίας» καὶ τοῦ ν. δ/τος 805/1971 «περὶ πταισματικῶν παραβάσεων, θεβαιουμένων παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων», ὡς ἰσχύουσιν, προβλεπόμενα πρόστιμα ἐπιβάλλονται καὶ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 24 τοῦ νόμου 1065/1980 «περὶ κυρώσεως Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικα», προβλεπομένης εἰδικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος προκειμένου περὶ παραβάσεων τῶν περὶ σταθμεύσεως ὁχημάτων καὶ καθαριότητος διατάξεων.

2. Τὰ ὑπὸ τῆς προηγούμενης παραγράφου ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται ἀκαλόγως καὶ διὰ τὰς παραβάσεις τῶν περὶ καθαριότητος διατάξεων.

3. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος καθορίζονται αἱ ἀρμοδιότητες καὶ ὁ τρόπος ἀσκήσεως αὐτῶν, τὰ προσόντα, τὰ καθήκοντα, τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ὀργάνων τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας, περὶ ἧς αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 24 τοῦ ἄνωτέρω νόμου 1065/1980.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν καθορίζεται πάντα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθρου.

* Ἀρθρον 27.

Νέος καθορισμὸς ὀρίων δήμων καὶ κοινοτήτων.

1. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ὀρίων ἢ τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ὀρίων ὑπῆχθησαν εἰς τὰ διοικητικὰ ὅρια τοῦ δήμου ἢ κοινότητος οἰκισμοί, ἀπαγεγραμμένοι ἢ μὴ αὐτοτελῶς, οἱτινες δὲν ἀναφέρονται εἰς τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἢ προσαρτήσεως διάταγμα τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος εἰς τὰ διοικητικὰ ὅρια τοῦ ὁποίου ὑπῆχθησαν, ἐπιτρέπεται προτάσει τοῦ νομάρχου, νέος καθορισμὸς ὀρίων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὀρίων δήμων καὶ κοινοτήτων ἢ τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ὀρίων, κατὰ περίπτωσιν.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν εἰς τὴν διοικητικὴν περιφέρειαν δήμου ἢ κοινότητος μετεφέρθη οἰκισμὸς ὁμοῦ δήμου ἢ κοινότητος μερίμνη τοῦ Κράτους εἰς τὸν ὁποῖον ἐγκατεστάθη τὸ σύνολον ἢ ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τοῦ μεταφεθέντος οἰκισμοῦ, ἐπιτρέπεται προτάσει τοῦ νομάρχου ἢ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου δήμου ἢ κοινότητος, νέος καθορισμὸς ὀρίων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὀρίων δήμων καὶ κοινοτήτων ἢ τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ὀρίων, κατὰ περίπτωσιν.

Ἡ νέος καθορισμός ὁρίων χωρεῖ, ἐφ' ὅσον οἱ ἐγκατασταθέντες εἰς τὸν νέον οἰκισμόν ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι δημόται τοῦ δήμου ἢ κοινότητος ἐξ οὗ μετεφέρθησαν, ἢ δὲ θέσις τοῦ νέου οἰκισμού ἐπιτρέπει τὴν διατήρησιν τῆς ἐδαφικῆς συνεχείας τῆς διοικητικῆς περιφερείας ἐκατέρου τῶν ὁμόρων ὁργανισμῶν.

3. Ὑποθέσεις, ἀναφερόμεναι εἰς διαφορὰς ὁρίων μεταξὺ Δήμων ἢ Κοινοτήτων, διὰ τὰς ὁποίας ἡσυχήθησαν προσφυγαὶ κατ' ἐκθέσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ὁρίων ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1973 ἕως 25 Ἰουλίου 1974 ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων Ὁρίων καὶ ἀπερρίφθησαν διὰ τυπικούς λόγους ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω χρονικῶν ὁρίων, ἐπαναφέρονται κατ' ἐξαιρέσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος πρὸς οὐσιαστικὴν κρίσιν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων διὰ νέας προσφυγῆς, ἀσκηθησάμενης ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου δήμου ἢ κοινότητος ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, μετὰ προηγουμένην πρὸς τοῦτο ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 28.

Ἀπ' εὐθείας ἐκποίσεις δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκτάσεων.

1. Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ ἐκτάσεις περιελθεῖν εἰς τὴν κυριότητα τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καθ' οἷονδήποτε τρόπον, κατεχόμεναι αὐθαίρετως κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἀπὸ δεκαπενταετίας τοὐλάχιστον καὶ συστηματικῶς καλλιεργούμεναι ἢ δειροφυτευθεῖσαι, δύναται νὰ ἐκποιῶνται ἄνευ δημοπρασίας εἰς τοὺς αὐθαίρετως κατέχοντες, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν ὑποβαλλομένη εἰς τὸν ἰδιοκτήτην δήμον ἢ κοινότητα ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ ν.δ. 3858/1959 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὁριστικῶν παραχωρητηρίων τῶν κληρῶν διατάξεων τῆς ἐποικιστικῆς νομοθεσίας, κυρώσεως πράξεων τινῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἐξαίρεσει τῆς εἰς αὐτὰς ἀναφερομένης ἐπιτροπῆς τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

2. Δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ οἰκοπεδικοὶ χώροι καταληφθέντες μέχρι καὶ τοῦ ἐτους 1970 καὶ κατεχόμενοι κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄνευ δικαιώματος, ἐπιτρέπεται νὰ ἐκποιῶνται εἰς τοὺς κατέχοντας τοὺτους, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Ν. 127/75 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως ἐνίων διατάξεων τῆς περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας καὶ περὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, ὑποβαλλομένη εἰς τὸν ἰδιοκτήτην δήμον ἢ κοινότητα ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ χώροι, ἐκτάσεως μέχρι πεντακκοσίων (500) τετραγωνικῶν μέτρων, ἐφ' ὧν ἀνηρέθησαν κτίσματα ὑπὸ προσφύγων ἐξ ἀνταλλιατῆς ἢ κληρονομῶν των, παραχωροῦνται ὑπὸ τῶν οἰκείων δήμων καὶ κοινοτήτων δωρεὰν εἰς τοὺς κατόχους των, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δικαιομένων στεγαστικῆς ἀποκαταστάσεως βάσει τῆς ἀπὸ 1.1.1923 Συνθήκης τῆς Λωζάνης καὶ δὲν ἔτυχον εἰσέτῃ ὑπὸ τοῦ κράτους τοιαύτης.

3. Βοσκήσιμοι γαῖαι, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν. 2074/1920 «περὶ τῶν ἐν παῖς νέαις χώραις κοινοτικῶν γαιῶν», παραχωρηθεῖσαι εἰς τὸν συνοικισμὸν Παλλὰδιον τῆς κοινότητος Ἀμβροσίας τοῦ Νομοῦ Ροδόπης καὶ ἐκμισθωθεῖσαι πρὸς καλλιέργειαν ὑπὸ τῆς τελουταίας αὐτῆς, δύναται νὰ ἐκποιῶνται εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος μισθωτὰς ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐγδημοπρασίας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου. Ἡ ἐκποιουμένη ἔκτασις πρὸς ἔκτασιν μισθωτὴν δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τῶν δώδεκα (12) στρεμμάτων. Τὸ τίμημα καθορίζεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης, ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἀμβροσίας ὡς πρὸς, ἐνός φοροῦ καὶ ὑπαλλήλου καὶ ἐνός γεω-

πόνου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ καταβάλλεται εἰς πέντε (5) ἐτησίαις δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἐπομένου τῆς ἐκποίησεως ἐτους.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δύναται νὰ ἐφαρμόζωνται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ δι' ἐκτάσεις διὰ τὰς ὁποίας ἐπεβλήθη δικαίωμα χρήσεως.

Ἄρθρον 29.

Ἀπ' εὐθείας ἐκμισθώσεις λατομείων ἀδρανῶν ὕλικῶν εἰς συνεταιρισμούς.

1. Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἢ ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐκμισθώσεις τοῦ δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως λατομείων ἀδρανῶν ὕλικῶν εἰς νομίμως λειτουργούντας συνεταιρισμούς λατόμων τῶν ὁποίων ἅπαντα τὰ μέλη εἶναι κάτοικοι τοῦ ἰδιοκτήτου δήμου ἢ κοινότητος, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμούς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ νόμου 669/77 «περὶ ἐκμεταλλεύσεως λατομείων». Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν λατομείων μαρμάρων.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑφ' οἱαδήποτε μορφήν παραχώρησις ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ συνεταιρισμοῦ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως, θεωρουμένης αὐτοδικαίως ἀχόρου τῆς τοιαύτης παραχώρησεως. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῆς διατάξεως ταύτης ἡ ἀδεία ἐκμεταλλεύσεως ἀνακαλεῖται ὑποχρεωτικῶς, ὁ δὲ συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ διὰ τῆς συμβάσεως καθορισθέντος μισθώματος.

Ἄρθρον 30.

Τομαὶ ἢ ἐσκαφαὶ ἐπὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὁδῶν.

1. Προκειμένου περὶ τομῆς ἢ ἐσκαφῆς ὁδοστρώματος, ἐρείσματος ἢ πεζοδρομίου δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ὁδοῦ, ἀπαιτήτου διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργου ἐκτελουμένου ὑπὸ ἐπιχειρήσεως κοινῆς ὠφελείας, ὁργανισμοῦ, νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου, ἢ ἀδεία περὶ ἧς αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ νόμου 614/77 «περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος ὁδικῆς κυκλοφορίας», χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος ἐντὸς δεκαήμερου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς εἰς τὸν δήμον ἢ τὴν κοινότητα τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, συνοδευομένης ὑπὸ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς ἐπ' ὄνοματι τοῦ αἰτούντος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος καὶ ἐν ἑλλείψει τοιαύτης ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ΤΥΔΚ. Ἐν ἀρνήσει τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀδειαν ἢ παρερχομένης ἀπράκτου τῆς δεκαήμερου προθεσμίας, ὡς καὶ ἐν διαφωνίᾳ τοῦ αἰτούντος ὡς πρὸς τὸ καθορισθὲν ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως, περὶ τῆς χορηγήσεως ἢ μὴ τῆς ἀδείας καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως ἀποφαίνεται ὁ νομάρχης, μετὰ γνώμην τοῦ προϊσταμένου τῆς παρ' αὐτῷ Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

2. Ἐν τῇ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀδείᾳ ἀναφέρονται οἱ τεχνικοὶ ὅροι βάσει τῶν ὁποίων ὑποχρεοῦται ὁ τυχὼν τῆς ἀδείας νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ ὁδόστρωμα, ἐρεῖσμα ἢ πεζοδρόμιον εἰς τὴν προτέραν τὸν κατὰστασιν, δύναται δὲ νὰ περιλαμβάνεται καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῆς κατασκευῆς νέου ἀσφαλτικοῦ τάπητος, καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ ἐν ἣ ἐξετελέσθη τομὴ ἢ ἐσκαφή. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ἐν τῇ ἀδείᾳ ὁρισθείσης προθεσμίας διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς γενομένης φθορᾶς, ὁ δήμος ἢ ἡ κοινότης δύναται νὰ καταλογίσῃ πρὸ πάσης ἀποκαταστάσεως τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ἢ δὲ σχετικῆς μὲ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς εἰσπράξεως τῆς ὡς ἄνω δαπάνης πρόσκλη-

σις πρὸς τὸν ὑπόχρεων ἢ τὸ ἔνταλμα πληρωμῆς δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐνδίκον τι μέσον οὔτε εἰς ἀναστολήν πληρωμῆς.

Ἄρθρον 31.

Μεταβίβασις προσκυρωτέων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκτάσεων.

1. Κοινόχρηστοι δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἐκτάσεις καταστάσαι προσκυρωτέαι συνεπεία τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως δήμου ἢ κοινότητος λόγῳ μειώσεως τοῦ εὗρους τῶν ὁδῶν, δύναται νὰ μεταβιβάζονται πρὸς τοὺς δικαιούχους παροδίου ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, ὑποβαλλομένη εἰς τὸν δήμον ἢ τὴν κοινότητα ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Τὸ τίμημα τῶν οὕτω μεταβιβαζομένων ἐκτάσεων, ὀρίζεται κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον τῆς τρεχούσης ἀξίας των, ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου νομάρχου, τῇ αἰτήσῃ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τῶν α) διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, β) τοῦ προϊσταμένου τῆς ΤΥΔΚ, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των καὶ γ) ἐνὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβούλου, ὑποδεικνυμένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀποστέλλεται σχεδιάγραμμα τοῦ πρὸς ἐκποίησην χώρου, συντασσομένου ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου καὶ ἐν ἑλλείψει τῆς ΤΥΔΚ.

Χρέη γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ἀσχεῖ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος.

Εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημίωσις κατὰ ὑπόθεσιν, καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν βαρύνουσα τὸν οἰκείον δῆμον ἢ κοινότητα.

3. Περὶ τῆς μεταβιβάσεως ἀποφασίζει τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον, τὸ δὲ τίμημα ἐξοφλεῖται εἰς τέσσαρες ἰσοπόσους ἐξαμηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης, τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου συμβουλίου καὶ τῆς ἐπὶ ταύτης ὁμοίας τοῦ νομάρχου εἰς τὸν ὑπόχρεων.

4. Ἐν μὴ καταβολῇ δόσεως τινος, τὰ τυχόν καταβληθέντα ἐκπύττον ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ὁ δὲ δικαιούχος στερεῖται παντὸς δικαιώματος ἀπορρέοντος ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 32.

Συμβιβαστικὴ ἐπίλυσις φορολογικῶν διαφορῶν.

1. Ὅπου ἡ ἐπίλυσις τῶν φορολογικῶν διαφορῶν καὶ ἐν γένει ἀμφισθητήσεων περὶ τὴν βεβαίωσιν ἢ ἀναγνώρισιν φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς ἢ μειώσεως οἰουδήποτε αὐτοτελοῦς φόρου, τέλους, δικαιώματος, εἰσφορᾶς, ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας καὶ προστίμου μεταξὺ δήμου ἢ κοινότητος ἢ συνδέσμου δήμων καὶ κοινότητων καὶ φορολογουμένου ἔχει ὑπαχθεῖ εἰς τὰ Τακτικὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια, συνιστᾶται κατὰ δῆμον ἢ κοινότητα, ἐπιτροπὴ ἐπιλύσεως διὰ συμβιβασμοῦ τούτων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ τῇ ἐάσει δηλώσεως τῶν φορολογουμένων βεβαιουμένων ποσῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται α) ἐξ ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Κλάδου ΑΤ1 Διοικητικοῦ καὶ ἐπὶ βαθμῷ ὅω τοῦλάχιστον ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν, ὡς Πρόεδρος, β) ἐξ ἐνὸς ὑπαλλήλου Κλάδου ΑΤ1 Διοικητικοῦ ἀρμοδιότητος τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἢ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ γ) ἐξ ἐνὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβούλου, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου. Ὁ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος ὀρίζεται μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημάρχου ἢ προέδρου. Εἰς τοὺς Δήμους Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Περιστερίου καὶ Πατρέων δύναται νὰ συνιστῶνται πλείονες τῆς μιᾶς ἐπιτροπαί.

Χρέη γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος ὀριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος.

Ἡ ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, προκειμένου περὶ δήμων καὶ κοινότητων τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας καὶ τοῦ νομάρχου, προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν δήμων καὶ κοινότητων. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀρίζεται ἐπίσης καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἀπάντων τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τοῦ γραμματέως ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των.

Εἰς τὸν πρόεδρον, τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημίωσις κατὰ ὑπόθεσιν καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν βαρύνουσα τὸν οἰκείον δῆμον ἢ κοινότητα.

3. Πᾶς φορολογούμενος ἀσκῶν προσφυγὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 505/76 «περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰ Τακτικὰ Φορολογικὰ Δικαστήρια τῶν φορολογικῶν διαφορῶν δῆμων καὶ κοινότητων καὶ τῆς μετενομασίας τούτων εἰς Τακτικὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια», δικαιούται ὅπως αἰτῆται, διὰ τοῦ αὐτοῦ δικογράφου τῆς προσφυγῆς καὶ τὴν διὰ συμβιβασμοῦ ἐπίλυσιν τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὑφισταμένης διαφορᾶς ἢ ἀμφισθητήσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ παραλαμβάνουσα τὴν προσφυγὴν ὑπηρεσία τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ὑποχρεοῦται ὅπως διαβιβάζῃ ἀμελλητὶ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἐπιτροπὴν.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς δεκαήμερου προθεσμίας ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ δικογράφου τῆς προσφυγῆς ὀρίσῃ ἡμερομηνίαν συζητήσεως οὐχὶ μεταγενεστέραν τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς δεκαήμερου προθεσμίας, καλοῦσα τὸν αἰτοῦντα ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν συζήτησιν τῆς υποθέσεως. Ἡ πρόσκλησις ἀπευθύνεται εἰς τὸν αἰτοῦντα ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ δικογράφῳ τῆς προσφυγῆς ἀναφερομένην διεύθυνσιν.

5. Ἡ ἐπιτροπὴ διαπιστώνουσα ὅτι συντρέχουν λόγοι μειώσεως ἢ διαγραφῆς τοῦ βεβαιωθέντος ποσοῦ συντάσσει πρακτικὸν ἐντὸς εἰκοσήμερου ἀπὸ τῆς συζητήσεως τῆς υποθέσεως, ὑπογραφόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος ἢ τοῦ ἀντικλητοῦ αὐτοῦ. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ διαπιστῶνῃ ὅτι δὲν συντρέχουν λόγοι διαγραφῆς τοῦ βεβαιωθέντος ποσοῦ ἐφ' οὗ τὸ πρόστιμον ἢ πρόκειται περὶ προστίμου αὐτοτελοῦς ἐπιβληθέντος, ἢ μειώσεως τοῦ προστίμου δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τοῦ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) αὐτοῦ.

6. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρακτικὸν διαβιβάζεται εἰς τὸ οἰκείον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον ἐντὸς πενθήμερου ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 5 εἰκοσήμερου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτοῦ ἀποφασίζει περὶ ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

7. Διὰ τῆς, περὶ ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ μετὰ τὸν κατὰ νόμον ἔλεγχον αὐτῆς ὑπὸ τοῦ νομάρχου, τελειοῦται ὁ συμβιβασμός, τῆς ἀσκηθείσης προσφυγῆς καθισταμένης ἀνευ ἀντικειμένου.

8. Ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῇ ὁ συμβιβασμός κατὰ τὴν παρ. 5 ἢ δὲν περαιωθῇ ἡ διαδικασία τούτου κατὰ τὴν παρ. 7, ἡ ὑπηρεσία τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος διαβιβάζει ἀμελλητὶ τὴν προσφυγὴν εἰς τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 33.

Δημοσίευσις ἀποφάσεων νομαρχῶν.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 301/1976 ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευομένης ὕλης καὶ ρυθμί-

σεως θεμάτων αναφερομένων εις την έκδοσιν και κυκλοφορίαν ταύτης», δὲν χρήζουσιν δημοσιεύσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου τούτου ἀποφάσεις νομαρχῶν διὰ τῶν ὑποίων ἐπικυροῦνται ἢ ἐγκρίνονται ἀποφάσεις συμβουλίων ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

*Ἀρθρον 34.

Συμπληρώσις συμβουλίου καὶ ὁρισμός γραμματέων.

Εἰς τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 2 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 1065/1980 κυρωθέντος Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Κώδικος συμβουλίου μετέχει ὁ ἀρχὸς καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Διοικήσεως, εἰσηγούμενος τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα. Καθίζοντα γραμματέως τοῦ μὲν συμβουλίου τούτου ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ κλάδου ΑΤΙ διοικητικῆς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, τῶν δὲ ἐπιτροπῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 119 παρ. 2, 187 παρ. 2 καὶ 203 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ κλάδου ΑΤΙ διοικητικῆς τῆς Διευθύνσεως Ἐσωτερικῶν τῆς οἰκείας νομαρχίας, ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

*Ἀρθρον 35.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ ἐπεκτείνωνται ἀναλόγως ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 887/1979 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ.» καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

*Ἀρθρον 36.

Εἰς τὸ ἄρθρον 13 παρ. 2 τοῦ Προεδρικοῦ Δ/τος 197/1978, προστίθεται περίπτωσις ἔχουσα οὕτω:

«Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις: α) Μέχρι δύο θέσεων δικηγόρων ἐπὶ μηνιαία ἀντιμισθία μέχρι τοῦ βασικοῦ μισθοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῶ 3ῳ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ΚΕΔΚΕ. Οὗτοι δύναται νὰ παρίστανται εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ κράτους δι' ὑποθέσεις δῆμων καὶ κοινοτήτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῆς ΚΕΔΚΕ καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δίδεται ὑπὸ τούτων εἰς αὐτοὺς τοιαύτη ἐντολή. Οἱ προσλαμβανόμενοι συνδέονται μετὰ τῆς ΚΕΔΚΕ διὰ σχέσεως ἐντολῆς καὶ β) δύο θέσεων ὑπαλλήλων ἐπὶ σχέσεσι ἰδιωτικοῦ δικαίου γνωρίζοντων ἀπαιστως τὴν Ἀγγλικὴν ἢ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, προστηρόντως διαπιστωμένην καὶ κεκτημένην πτυχίον Νομικῆς Σχολῆς ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Πανεπιστοῦ Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλης ἰσότητος ἀνωτάτης σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν διεθνῶν ἐπαφῶν καὶ σχέσεων τῆς ΚΕΔΚΕ μετὰ τῶν πάσης φύσεως διεθνῶν ὁργανισμῶν διὰ θέματα τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἡ πρόκλησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται καὶ ἡ ἀπόλυσις. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν καθορίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1198/1972.

*Ἀρθρον 37.

Ἡ περίπτωσις ε' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ π.δ. 197/1978, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«ε) Ἐνὸς κλητῆρος ἐπὶ μισθῷ ὑπαλλήλου 12ου ἕως 8ου βαθμοῦ».

*Ἀρθρον 38.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Προεδρικοῦ Δ/τος 197/1978, προστίθενται παράγραφοι 3 καὶ 4 ἔχουσαι οὕτω:

«3. Εἰδικῶς διὰ τὰς Τοπικὰς Ἐνώσεις Ἀττικῆς καὶ Θεσσαλονίκης ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς αὐτῶν πρόκλησις μέχρι πάντε ἰδιωτῶν ἐν συνόλῳ ἔχοντων τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον γυμνασίου (ἐξεταξιῶν) ἢ λυκείου νέου τύπου ἐπὶ σχέσεσι ἰδιωτικοῦ δικαίου.

4. Ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρου 13 παρ. 9 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 197/1978, ἰσχύει καὶ διὰ τὰς τοπικὰς ἐνώσεις δῆμων καὶ κοινοτήτων, τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου».

*Ἀρθρον 39.

1. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετούντες ὑπάλληλοι τοῦ κλάδου ΜΕ, οἵτινες ἐπανεντάχτησαν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 125/1973 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ὡς αὐταὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 287/1974 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου, τῶν ΝΠΔΔ καὶ τῶν ΟΤΑ», ἀλλὰ εἰς βαθμὸν μὴ ἀνάλογον τοῦ συνολικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας τῶν, λόγω περιστομῆς τῆς ἐνιαίας διαβαθμίσεως τῶν, ἐπανεντάσσονται κατὰ τοὺς δρους, τὰς προϋποθέσεις καὶ τὴν διαδικασίαν τῶν διατάξεων τούτων.

2. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ κλάδου ΣΕ, οἱ κεκτημένοι συνολικὸν χρόνον ὑπηρεσίας ἀνώτερον τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτουμένου διὰ τὴν μέχρι καὶ τοῦ κατεχομένου βαθμοῦ προαγωγικὴν αὐτῶν ἐξέλιξιν, ἐπανεντάσσονται κατὰ τοὺς δρους, τὰς προϋποθέσεις καὶ τὴν διαδικασίαν τῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον.

Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Π.Δ. 1172/1977 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων κατατάξεως τῶν θέσεων τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Ἱερυμάτων καὶ Νομικῶν Προσώπων εἰς κλάδους, διαβαθμίσεως τούτων καὶ καθορισμοῦ τῶν τυπικῶν προσόντων διαιριμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας».

3. Αἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἐπανεντάξεις ἐνεργεῖνται εἰς τοὺς κλάδους εἰς τοὺς ἀνήκουν οἱ ὑπάλληλοι καὶ εἰς βαθμὸν οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ βου διὰ τοὺς κλάδους ΜΕ καὶ 8ου διὰ τοὺς κλάδους ΣΕ, ἐφ' ὅσον εἰς τοὺς οἰκείους ὁργανισμοὺς προβλέπεται ἀντίστοιχος διαβαθμίσις τῶν θέσεων.

*Ἀρθρον 40.

1. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετούντες εἰς δῆμους πραγματικοῦ πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 15.000 ἡμερομισθιοὶ μηχανικοί, ὑπομηχανικοί, ἐργοδηγοὶ καὶ σχεδιασταὶ, συμπληρώσαντες μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1979 δεκαετὴ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν, ἐντάσσονται τῇ αἰτήσεσι τῶν, ὑποβαλλομένη ἐντὸς τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἰς ἀντιστοίχους κενὰς ὁργανικὰς θέσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς συσταθισμένας τοιαύτας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς οἰκονομικῆς δυνατότητος τῶν οἰκείων ὁργανισμῶν.

2. Ἡ ἐνταξις ἐνεργεῖται ἀνεξαρτήτως ἡλικίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οὐσιαστικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαιτουμένων πρὸς διορισμὸν (γενικῶν καὶ εἰδικῶν) τυπικῶν προσόντων, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἀρμοδίου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

3. Ἡ ἐνταξις γίνεται εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τῆς θέσεως ἢ καὶ εἰς ἀνώτερον τούτου καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ βου βαθμοῦ διὰ τὰς θέσεις τῶν κλάδων ΜΕ καὶ τοῦ 4ου βαθμοῦ διὰ τὰς θέσεις τῶν κλάδων ΑΤ καὶ ΑΡ, ἐφ' ὅσον ὁ ἐντασσόμενος ἔχει χρόνον ὑπηρεσίας, ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ἀπαιτουμένου κατὰ τὰς περὶ προαγωγῶν διατάξεις καὶ ἐφ' ὅσον αἱ θέσεις τῶν οἰκείων κλάδων εἶναι ἐνιαίαι μέχρι τοὺς ἀνωτέρω βαθμούς.

Ὁ τυχὸν πλεονάζων εἰς τὸν εἰς δὴν ἢ ἐνταξις βαθμὸν χρόνος ὑπηρεσίας, ὑπολογίζεται μετὰ τὴν μονομερῆσιν τῶν ἐντασσόμενων, διὰ πᾶσαν περαιτέρω βαθμολογικὴν ἢ μισθολογικὴν ἐξέλιξιν.

4. Ἡ ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ ἀρχαιότης τῶν ἐντασσόμενων λογίζεται διὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς περὶ ἐντάξεως πράξεως, ἢ δὲ σειρὰ μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἐντασσόμενων καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς ἡμερομηνιῶν.

5. Οι ούτως έντασσόμενοι τίθενται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ἡδὴ ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμιων των καὶ δὲν δύνανται νὰ κριθοῦν διὰ τὸν ἐπόμενον βαθμὸν πρὶν ἢ ἀποκτήσουν δικαίωμα κρίσεως διὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον οἱ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐντάξεως ἀρχαιότεροί των.

Ἄρθρον 41.

Ἡ μηνιαία ἀντιμισθία τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 102 τοῦ ν.δ. 1140/1972 διεπομένων νομικῶν συμβούλων καὶ δικηγόρων, ἐξαιρέσει τοῦ παρὰ τῷ Δήμῳ Θεσ/νίκης νομικοῦ συμβούλου καὶ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου ἀμοιβῆς τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῶν κατ' ἄρθρον 92 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 3026/1954 «περὶ Κώδικος τῶν Δικηγόρων» ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 42

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν προσωρινῶν εἰσπρακτόρων καθορίζεται εἰς ποσοστὸν μέχρι δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων ἐσόδων, τῶν βεβαιουμένων καὶ εἰσπραττομένων δι' εἰδικῶν χρηματικῶν καταλόγων.

Ἡ ἐτησία ἀποζημίωσις ἐκάστου προσωρινοῦ εἰσπράκτορος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμῶν. Εἰς τὸ ἀνωτάτων τοῦτο ὅριον δὲν ὑπευλογίζονται τὰ ἐπιδόματα ἐορτῶν καὶ ἀδείας.

Ἐν περιπτώσει εἰσπράξεως, ἐντὸς τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ποσοστοῦ πέραν τοῦ ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80%) τῶν βεβαιωθέντων ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου εἰσπράκτορος ἐσόδων, οὗτος δικαιούται προσθέτου ἀμοιβῆς ἐξ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς καταβληθείσης αὐτῷ ἀποζημιώσεως ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος.

Ἄρθρον 43.

1. Ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ Ν. 831/1978 περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων «περὶ συντάξεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» συσταθεῖσα παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑσωτερικῶν μία θέσις τοῦ κλάδου ΑΤ1 Διοικητικοῦ ἐπὶ βαθμῷ Ἀναπληρωτοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ, μετατρέπεται εἰς θέσιν κλάδου Τεχνικῶν, παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν.

2. Ἡ πλήρωσις τῆς θέσεως ἐνεργεῖται, ἕκαστῃ καὶ αἰὸν-δῆποτε τῷ τρόπῳ κενώσει μιᾶς τῶν ἐπὶ βαθμῶ Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Δ/ντοῦ θέσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν, διὰ προαγωγῆς ὑπαλλήλου, ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ, τοῦ κλάδου ΑΤ τεχνικῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις.

3. Ὁ προαγόμενος εἰς τὴν ἀνωτέρω θέσιν ἐπικουρεῖ τὸν ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ γενικὸν διευθυντὴν Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν εἰς τὰ καθήκοντά του.

Ἄρθρον 44.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, θέσαντες ὑποψηφιότητα διὰ τὸ ἀξιωμα τοῦ δημάρχου κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1978 καὶ μὴ ἐκλεγέντες, ἐπανέρχονται, τῇ αἰτήσῃ των, ὑποβαλλομένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἰς τὴν ἐξ ἧς παρητήθησαν θέσιν.

Ἄρθρον 45.

Τὰ τμήματα καθαριότητος, παιδικῶν ἐξοχῶν, προσωπικοῦ, γενικῶν ἀποθηκῶν καὶ Γ' νεκροταφείου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἀποσπώμενα ἐκ τῶν οἰκείων Δ/νσεων εἰς ἃς ὑπάγονται καθίστανται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διευθύνσεις καὶ προϊστάνται τούτων ὑπάλληλοι τοῦ Δήμου τῶν κλάδων ΑΤ1 ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ—2ῳ, ἀνέξοντων

ἰσοπόως τῶν θέσεων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ. 2ῳ τοῦ κλάδου ΑΤ1.

Ἄρθρον 46.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 ἐδάφιον δεῦτερον τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 197/1978 Π. Δ/τος καὶ μετὰ τὴν φράσιν «πλὴν τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας τοῦ νομοῦ» προστίθεται ἡ φράσις «ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου βοηθοῦ δημάρχου».

Ἄρθρον 47.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόσπασις εἰς τοὺς Δήμους Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης μέχρι 5 ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τῶν Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἑθνικῆς, Κτηματικῆς, Ἀγροτικῆς καὶ τῆς ΕΤΒΑ.

Ἡ ἀπόσπασις ἐνεργεῖται μετ' αἰτήσιν τοῦ οἰκείου δήμου δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ οἰκείου διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς.

Οἱ ἀποσπώμενοι ἀσχοῦν καθήκοντα εἰδικοῦ συμβούλου καὶ μισθοδοτοῦνται κανονικῶς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἧς ἀποσπῶνται, λαμβάνουν δὲ ἐπὶ πλέον ἐκ τοῦ δήμου ὡς ἐξόδα κινήσεως ποσὸν καθοριζόμενον διὰ τῆς περὶ ἀποσπάσεως ἀποφάσεως. Τὰ ἐξόδα κινήσεως δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ἐαυτοῦ των μισθοῦ.

Ἡ εἰς τοὺς δήμους ὑπηρεσία των λογίζεται ὡς ὑπηρεσία εἰς τὴν ἐξ ἧς ἀποσπῶνται. Ἡ ἀπόσπασις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πέρα τῶν δύο (2) ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἴρεται δὲ διαρκούσης τῆς διετίας οἰκιστὴν ἢ τῇ αἰτήσῃ τοῦ δημάρχου, ὑπὸ τοῦ ἐκδόσαντος τὴν περὶ ἀποσπάσεως ἀπόφασιν ὄργανον.

2. Συνιστῶνται εἰς μὲν τὸν Δήμον Ἀθηναίων δύο (2) θέσεις, εἰς δὲ τοὺς Δήμους Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ἀνά μία (1) θέσις μετακλητῶν εἰδικῶν συμβούλων ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς ὑπαλλήλου 2ου βαθμοῦ καὶ δύο (2) θέσεις μετακλητῶν ὑπαλλήλων εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω δήμων. Αἱ θέσεις τῶν μετακλητῶν ὑπαλλήλων συνιστῶνται διὰ τὰς ὑπηρεσίας τύπου καὶ δημοσίων σχέσεων τῶν ἀνωτέρω δήμων ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς ὑπαλλήλου 4ου βαθμοῦ.

Ἡ πρόσληψις καὶ ἀπόλυσις ὑπαλλήλων εἰς τὰς θέσεις αὐτὰς ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου δημάρχου.

Οἱ διοριζόμενοι εἰς τὰς ἀνωτέρω θέσεις δέον νὰ εἶναι κάτοχοι πτυχίου ἡμεδαποῦ πανεπιστημίου ἢ ἀνωτάτης σχολῆς ἢ ἰσοτίμου τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 48.

1. Ὁφείλαι πρὸς δήμους καὶ κοινότητας ὑποχρέων ἐκ προσωποφεισῶν ἐκτάσεων λόγω ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου πόλεως, βεβαιωθεῖσαι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1975, ἀνεξαρτήτως γινόμενου ἢ μὴ διακανονισμοῦ τῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν εἰς δόσεις, ἀπαλλάσσονται τοῦ νομίμου τόκου καὶ πάσης ἄλλης πρὸς αὐτὰς ἐξοφλήσεως, ἐφ' ὅσον καταβληθῶσι εἰς τρεῖς ἰσοποσὺς ἐξαμηνιαίας δόσεις ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἡ ὡς ἀνω ἀπαλλαγὴ χωρεῖ καὶ εἰς ἃς περιπτώσεις οἱ τόκοι ἐπεδικάσθησαν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

2. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ μιᾶς ἐξαμηνιαίας δόσεως ἀνυστερεῖ τὸν ὀφειλέτην τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀπαλλαγῆς μόνον διὰ τὸ ποσὸν τῆς δόσεως ταύτης.

3. Καταβληθέντες ἐπὶ τῶν ὡς ἀνω ὀφειλῶν τόκοι συμψηφίζονται εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ὀφειλῆς καὶ κατ' ἰσομορίαν εἰς ἕκαστην τῶν ὑπὸ τῆς παρ. 1 ὀριζομένων διὰ τὴν ἐξόφλησιν αὐτῆς τριῶν ἐξαμηνιαίων δόσεων.

4. Τόκοι βεβαιωθέντες αὐτοτελῶς δι' ἐξοφληθείσας ἀτόκως κατὰ τὸ παρελθὸν δόσεις τῶν ἐν λόγω ὀφειλῶν διαγράφονται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ οἰκείου ταμίου ἅμα τῇ καταβολῇ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου τῆς πρώτης ἐξαμηνιαίας δόσεως τοῦ κεφαλαίου τῆς ὀφειλῆς του.

Άρθρον 49.**Καταργούμεναι διατάξεις.**

Από της ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται αί διατάξεις: α) του άρθρου 5 παράγρ. 2 του νόμου 3185/1955 «περί κέντρων διακοπών και παραθερισμού αλλοδαπών εν Ἑλλάδι», β) των άρθρων 6 παράγρ. 2, 3, 4 και 5, 7 παράγρ. 1, 2 και 3 του ν. 8/τος 318/1969 «περί βεβαιώσεως και εισπράξεως τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων». Ἐπίσης καὶ μόνον καθ' ὃ μέρος ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 339/1976, «περὶ ἐπιβολῆς ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων τέλους διαμονῆς παρεπιδημούντων, ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν καὶ ἐπὶ τῶν λουομένων εἰς φυσικὰς ἱαματικὰς πηγὰς», ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 3' τοῦ νόμου 658/1977 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν ἀφορώσων εἰς τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Χώρας», ἀπὸ μὲν 1ης Ἰανουαρίου 1981 αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸ τέλος ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν, ἀπὸ 26 1ης Ἰανουαρίου 1982 αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸ τέλος διαμονῆς παρεπιδημούντων.

Άρθρον 50.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ

τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐταῖς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς. Δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ:

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ	ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1980

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομή τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων τῆς πού πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1980 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	1.000
2. » » » Β'	»	1.500
3. » » » Γ'	»	700
4. » » » Δ'	»	1.500
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ. »	»	700
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	100
7. » » » Παράρτημα	»	400
8. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λπ. »	»	4.000
9. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	400
10. Γὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	9.000

Οἱ Δήμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	50
2. » » » Β'	»	75
3. » » » Γ'	»	35
4. » » » Δ'	»	75
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ. »	»	35
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	5
7. » » » Παράρτημα	»	20
8. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λπ. »	»	200
9. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας »	»	20
10. Γὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	450

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 5 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 24 σελ. 10 δρχ., ἀπὸ 25 ὡς 48 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 49 ὡς 80 σελ. 30 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 30 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Στὸ τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α' Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	14.000
2. Τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν	»	14.000
3. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	»	7.000
4. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	3.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	6.000
6. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ παροχῆς ἀδείας ἑκθέσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τίς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	5.000
7. Τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ ἑγκαταστάσεως ὑποκαταστήματος, διορισμοῦ γενικοῦ πράκτορος καὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	3.000
8. Τῶν ἀνακοινώσεων γὰρ κάθε μεταβολὴ πού γίνεται μὲ ἀπόφαση Γ.Σ. ἢ Δ.Σ., τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὴ συνέλευσις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, πού προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἀρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/1970 ἐπὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, πού ἀναφέρονται σὲ προσωρινὰ διατάξεις καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπ. Συγκοινωνιῶν διὰ τὸς ΗΛΠΑΠ - ΗΣΑΠ - ΟΣΕ	»	1.500
9. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.500
10. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου ἐπὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ χρη-		

ματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967» Δρχ. 1.500

11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς ἐπὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67»

12. Τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν

Β' Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	1.500
2. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	1.500
3. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	1.500
4. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.500
5. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν (γὰρ κάθε συμβολαιογραφικὴ πράξη)	»	600
6. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ συμβολαιογραφικὴ πράξη	»	400
7. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ ἀπόφαση τῆς Γ.Σ. ...	»	400
8. Τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὴ συνέλευσις	»	400

Γ' Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	1.500
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.500

Δ' Τῶν δικαστικῶν πράξεων:

II. Στὸ Τέταρτο τεύχος:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων γὰρ παρακατάθεση ἀποζημιώσεως

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὅποιο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλῃ στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τοῦ Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:
 - στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),
 - στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεία καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τίς 192378/3639/1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκύκλιες διαταγῆς τοῦ Γ.Λ.Κ.,
 - στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολὴ τους γίνεται μὲ ἐπιταγὴς μαζί μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ